

DORDOGNE, september 2014.

Info van de OT en gemeentes ter plaatse...Google- uw vriend...soms, en Google maps en google Earth, en Kaarten van Michelin.

Camperplaatsen van "Camperplaatsen.nl"

Onze Josefiën-GPS kennende ("ik stuur ze zo snel mogelijk en via de kleinste weggeltjes"...) hebben we een aantal "tussenspuncten" op voorhand via google maps opgezocht, zodat ze ons telkens naar het volgende "gekende punt op een grote baan" zou brengen.

Het begin – via Waver- gaat veel sneller en makkelijker dan via de "oude gekende baan" via Jodoigne en Eghezee (met z'n 50 km/u stukken waar geen kat woont...)

Dag 1 zondag 31/8/2014

Reisweg: met de E40 naar Haasrode, daar naar Waver met de N25, de N4 richting Namen tot Gembloux, daar de N29 richting Charleroi. In Boignee de N98 richting Sambreville, Arsimont (**tussenspunt1: 50,434179 / 4,646873**) en Phillipeville.

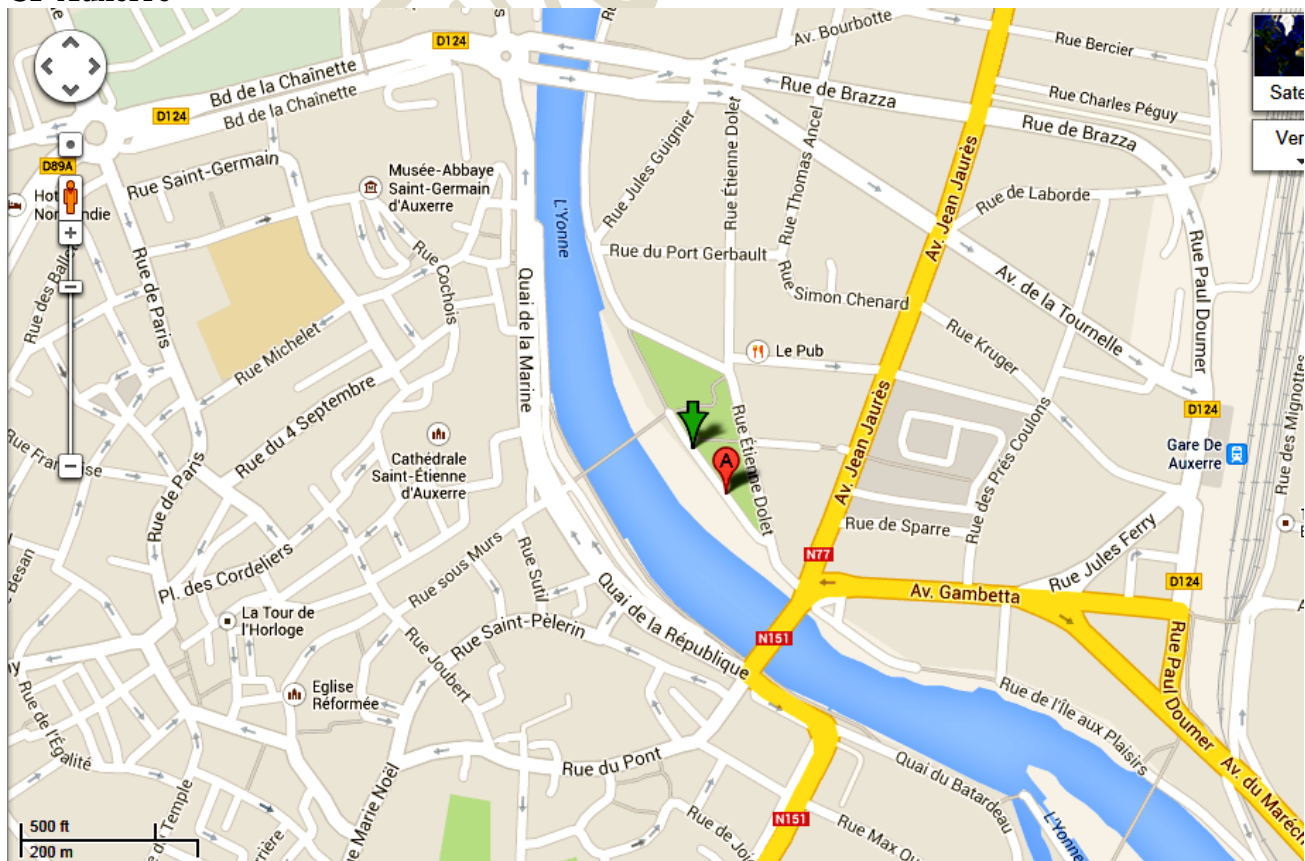
Met de N5 naar Couvin, en verder in Rocroi de grens overtot voor Charleville Mezieres.

Met de D985(**tussenspunt2: Signy-l'Abbaye: 49,692508 / 4,41925**) naar Rethel en de N51 Reims, rond Reims met N44 naar richting Chalon en Champagne (**tussenspunt4: 48,900387 / 4,302521**). Met de D977 naar Troyes. Daar de N77 (**tussenspunt 5: Bouilly: 48,181196 / 4,010696**) naar Auxerre

De cp in Auxerre is naar de overkant van de rivier verzet, de oude coördinaten van CP nl (47,79768 / 3,57695, Quai de l'ancienne abbaye) moeten vervangen worden door 47,79769 / 3,57693

We hebben 432 km gedaan in 6u30 Te laat vertrokken, en derhalve ook te laat toegekomen om nog wat van de stad te zien. We besluiten het stadsbezoek te doen op de terugweg.

CP Auxerre

swalkers Geplaatst: 19-11-2013 - **Beoordeling: 7**

Mening: Door ons bezocht op 9-9-2013. Mix parking aan de Yonne. Gratis CP zonder voorzieningen. Dicht bij het centrum. Zeker een bezoek waard.

Vlak bij de voetgangersbrug dus ben je direct in de stad. Geen camperplaatsen meer aan de oostkant van de rivier.

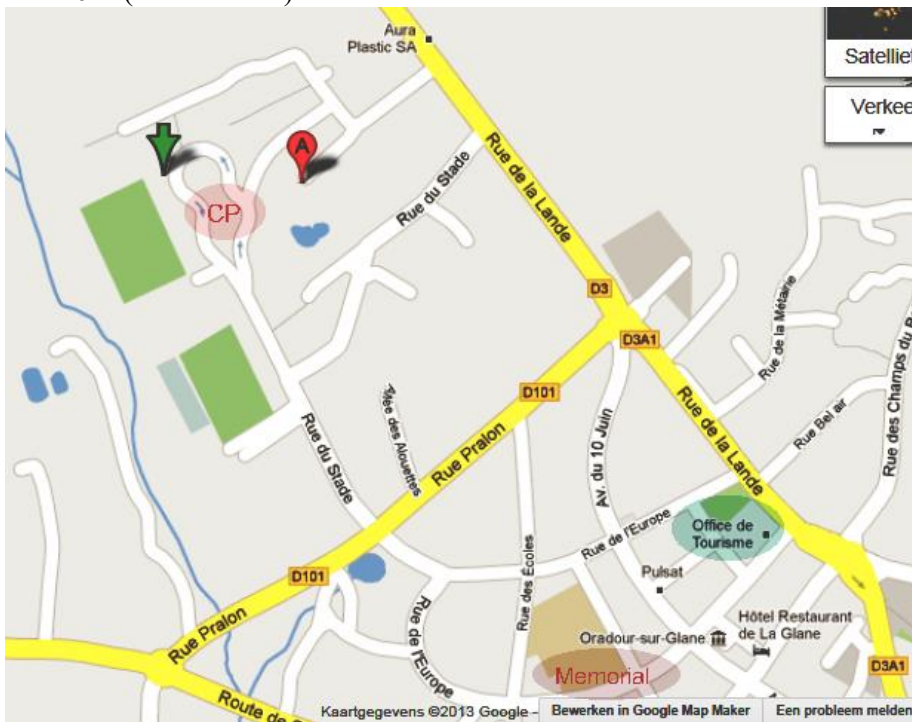
Dag 2, maandag 1/9/2014. ..Vroeg op, want we hebben de kleindochter beloofd om nog te bellen om haar een hart onder de riem te steken voor ze naar haar nieuwe (grote) school vertrekt. Er zit veel "tremelo" op de stem, en we beloven om 's avonds te informeren hoe het verlopen is...en vinden het jammer dat we er niet bij zijn "ter morele ondersteuning"...

Vandaag gaat het naar **Oradour sur Glane**.

Via de N 151 naar Clamecy (*tussenpunt 1: Chasnay: 47,246494 / 3,163719*) en Bourges (*tussenpunt 2: St Florent sur Cher: 46,988567 / 2,224216*) tot Chateauroux, en daar E9 volgen richting Limoges, tot afrit 23.

Daar naar rechts, de N145 naar Bellac. Daar de N 147 richting Limoges, en dan zijn we vlakbij Oradour s/ Glane. Dat was evenwel zonder onze jusefien gerekend, die ons vanaf de afrit via allerlei onmogelijke kleine weggeltjes tot Oradour heeft gebracht..366 km van in Auxerre. De gemiddelde snelheid viel uiteindelijk nog mee, met dank aan het stuk E9...(niet betalend)...

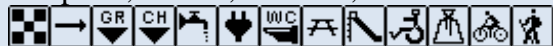
Oradour sur Glane 87520 17 Meningen / Beoordeling: 7.5 CP

Parking Avenue du Stade Camperplaats N 45.93570 E 1.02471 C

 20 ? onbekend - Onbeperkt 01/01-31/12 +33 5 55 03 13 73

dichtbij voetbalstadion - afgebakende, rustige plaatsen met mooi uitzicht - geen schaduw - het verwoeste dorp is zeker een bezoek waard Memorial 1200m. - winkels 1000m.

camper 0,- sani 0,- water 2,-/100ltr - stroom [2x op zuil]2,-/2u - *2012

Vroeg aankomen... tegen de avond stond alles goed vol !!

Peter: 14-01-2013 - Beoordeling: 8: mooie plaats met goede voorzieningen! Indrukwekkende memorial!

We gaan nog vanmiddag naar het verwoeste dorp kijken. De tijd heeft letterlijk en figuurlijk de scherpe kanten van de ruines afgevlind, en hetgeen rest laat nauwelijks toe te bevatten welke barbarij hier is uitgevoerd...

Oradour-sur-Glane "een oorlogsdrama"

Oradour Sur Glane een oorlogsdorpje waar op 10 Juni 1944 alle mensen zijn uitgemoord door de Nazi's . Nu is het open luchtmuseum waar ze het stadje in oorspronkelijke staat hebben gelaten als nagedachtenis.

Un ascenseur permet aux personnes à mobilité réduite d'accéder aisément aux différents niveaux du centre et au village martyr.

Le centre de la mémoire est le portail d'entrée au village martyr d'Oradour-sur-Glane.

Depuis l'accueil, le visiteur pourra effectuer le « parcours de mémoire » présentant l'histoire du drame, pour ensuite se rendre au village martyr, ou bien accéder directement et gratuitement aux ruines.

Dates et horaires d'ouverture

Le centre de la mémoire est ouvert 7 jours sur 7 du 1er février au 15 décembre inclus.

Du 1er février au 28 février : de 9h à 17h

Du 1er mars au 15 mai : de 9h à 18h

Du 16 mai au 15 septembre : de 9h à 19h

Du 16 septembre au 31 octobre : de 9h à 18h

Du 1er novembre au 15 décembre : de 9h à 17h

L'histoire du centre de la mémoire

Le village d'Oradour-sur-Glane, situé à 22 kilomètres au nord-ouest de Limoges, est connu de par le monde pour avoir conservé les traces du massacre de 642 hommes, femmes et enfants perpétré par une unité de la 2ème Division SS Das Reich le 10 juin 1944.

Classées monument historique en 1946, les ruines du village martyr sont visitées chaque année par 300 000 personnes. Les ruines seules ne pouvaient pas continuer à perpétuer un message de mémoire et de paix ; le temps accomplissant son œuvre de dissolution le moment était venu de fixer cette mémoire spécifique et d'expliquer au visiteur, par un travail d'historien ce que fut le drame du 10 juin 1944 et quelle implacable logique y avait présidé.

Le projet initié par Jean-Claude Peyronnet, alors président du Conseil Général de la Haute-Vienne, en accord avec l'Association Nationale des Familles des Martyrs d'Oradour et la municipalité est présenté à François Mitterrand en 1989.

Le 12 mai 1999, l'établissement ouvre ses portes au public. Il est inauguré le 16 juillet 1999 en présence du Président de la République, Jacques Chirac, de la Ministre de la culture, Catherine Trautmann.

Dès lors le Centre de la Mémoire constitue l'accès aux ruines du village martyr.

Défini comme un équipement culturel doté d'une vocation d'accueil et d'information des visiteurs du Monument historique du village martyr, le Centre de la Mémoire fait partie des équipements culturels dit « d'interprétation » qui ne possèdent ni objet ni collection, et qui présentent un parcours.

http://nl.wikipedia.org/wiki/Bloedbad_van_Oradour-sur-Glane

Bloedbad van Oradour-sur-Glane

Het bloedbad van Oradour-sur-Glane vond plaats op 10 juni 1944 in de Franse plaats Oradour-sur-Glane. Het dorp werd die dag door het eerste regiment 'Der Führer' van de 2. SS-Panzer-Division Das Reich ingesloten en uiteindelijk verwoest. Bij deze overval werden 642 mensen vermoord. Slechts zes personen overleefden het bloedbad.

De gebeurtenis

Het legeronderdeel dat de wraakactie uitvoerde

Het legeronderdeel stond onder bevel van generaal Lammerding, majoor Dickman, kapitein Kahn en luitenant Heinz Barth. Ook zouden Elzasser soldaten deel hebben uitgemaakt van deze divisie. Deze Franse soldaten zouden gedwongen zijn om deel uit te maken van Lammerdings elitetroepen.

Ruïnes in Oradour-sur-Glane

De aanleiding

Waarschijnlijk was het bloedbad een wraakactie. Als aanleiding wordt wel de actie genoemd van het Franse verzet op 8 juni 1944. Toen werd in Saint-Junien, een plaatsje nabij Oradour, een spoorbrug opgeblazen. Hierbij werden twee Duitse soldaten gedood, waaronder SS-Sturmbannführer Helmut Kämpfe, die een persoonlijke vriend was van majoor Dickman, onder wiens bevel het regiment stond dat de massamoord in Oradour pleegde.

Uitvoering

De operatie vond plaats op zaterdag na 12.00 uur. De Duitse majoor Dickman bracht alles in paraatheid om richting Oradour te gaan. Zijn colonne arriveerde om 13.30 uur in Oradour. Binnen een half uur was het gehele dorp omsingeld en alle in- en uitgangen en toegangswegen werden afgesloten. Dickman richtte een boerderij in als commandopost, die tussen Oradour lag en het dorpje Bordes. Het in der haast bedachte plan bleek koel en efficiënt. Als reden voor de overval werd een routinematige identiteitscontrole opgegeven, waartoe alle inwoners zich op het marktplein moesten verzamelen. Daarna werden mannen en vrouwen gescheiden. Rond 16.00 begon de executie met een ontploffing in het kerkgebouw waar de vrouwen en kinderen verzameld waren.

Proces in Bordeaux

Op 12 januari 1953, drie jaar na het afsluiten van het onderzoek, startte voor de militaire rechtbank te Bordeaux het proces tegen 21 beklaagden waaronder de reeds in 1951, voor het Bloedbad van Tulle ter dood veroordeelde Lammerding. Deze verbleef echter in Düsseldorf en ondanks herhaalde aanvragen werd hij niet uitgeleverd. Ook Heinz Barth stond terecht samen met veertien zogenaamde Malgré-Nous (Fransen uit de Elzas die tijdens de Duitse bezetting na de annexatie in het Duitse Rijk vanaf 1942 onder dwang ingelijfd waren bij de Wehrmacht of de SS). Slechts een van hen ging vrijwillig in dienst. In eerste instantie voorzag de Franse wet op oorlogsmisdaden echter niet in de mogelijke vervolging van landgenoten. Slechts na een bezoek van de Franse president Vincent Auriol aan Oradour in 1947 werd op 15 september 1948 door de Assemblée Nationale een wet goedgekeurd die voorzag in een groepsverantwoordelijkheid voor oorlogsmisdaden, in zoverre deze groep tijdens de Processen van Neurenberg als criminele organisatie erkend was. Dit was het geval voor de SS.

In eerste instantie vochten de advocaten van de Elzassers, onder wie de stafhouder van de balie van Straatsburg en oud-gedepoteerde Mr.Schrechenberg de rechtsgeldigheid van de vervolging op basis van de wet van 1948 aan maar zonder succes. Tijdens de daaropvolgende verhoren ontkenden op een na alle beklaagden hun betrokkenheid bij het

bloedbad. Maar nog tijdens het proces op 27 januari wordt de wet van 1948 na hevige debatten in het parlement afgeschaft. Nochtans besloot de voorzitter van de rechtbank dat het proces tegen de beschuldigen verdergezet zal worden op basis van de individuele verantwoordelijkheid van de beklagden.

Het verdict viel in de nacht van 12 op 13 februari 1953. Van de Duitse beklagden werd sergeant Lenz ter dood veroordeeld. Een enkele die zijn afwezigheid tijdens het bloedbad kon bewijzen werd vrijgesproken. De anderen kregen straffen van tien tot twaalf jaar dwangarbeid. De Malgré-Nous kregen straffen van vijf tot twaalf jaar dwangarbeid of vijf tot acht jaar gevangenis. Alleen de Waffen-SS vrijwilliger werd ter dood veroordeeld voor landverraad.

Het vonnis zorgde meteen voor protest in de hele Elzas, en parlementslid Pierre Pflimlin, verkozen uit de streek, stuurt een spoedtelegram naar René Pleven, de minister van Defensie, met de vraag tot onmiddellijke opschorting van de straffen tegen de dertien Elzassers. De minister wees de vraag af, maar liet weten dat een wetsvoorstel tot amnestie bij hoogdringendheid kan behandeld worden. Al op 17 februari 1953 wordt een voorstel ingediend, door leden van alle politieke partijen behalve de communistische, en op 19 februari 1953 werd de wet met 319 stemmen tegen 211 goedgekeurd. In de ochtend van de 21e werden de dertien al vrijgelaten en vervoegden zich bij hun familie in de Elzas. De vijf Duitsers zagen hun straffen verminderd worden en kwamen enkele maanden later reeds vrij. De twee doodstraffen werden in september 1954 omgezet in levenslang. De bij verstek veroordeelden bleven geheel buiten schot.

Toen dit in Oradour bekend werd, stuurde de burgemeester de onderscheiding Légion d'honneur terug die het dorp na 1945 van de regering ontvangen had. Gedurende de zeventien jaren die volgden verbrak Oradour alle betrekkingen met de overheid en ook weigerde men om de resten van de slachtoffers bij te laten zetten in het monument dat door de Staat zou worden opgericht.

Proces in Oost-Berlijn

Barth was onder een valse identiteit uit Frankrijk naar de DDR gevlucht, maar werd in 1981 in Oost-Berlijn opgepakt. Daar werd hij in 1983 door een Oost-Duitse rechtbank tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. Zijn kompanen waren inmiddels al overleden. In 1997 werd Barth om gezondheidsredenen vrijgelaten

De tiende juni volgens Hébras

Een zaterdag zoals alle zaterdagen. Oradour maakte zich op voor de zondag. De huisvrouwen deden hun inkopen en de mannen waren gewoon aan het werk en veel mannen waren al gewoon thuis omdat de zondag voor de deur stond (hierin kan ook de reden liggen voor het tijdstip van de operatie: zaterdag na 12.00 uur).

Voor de bewoners van Oradour was alles rustig, maar 10 kilometer verderop bracht de Duitse majoor Dickman alles in paraatheid om richting Oradour te gaan. Zijn colonne arriveerde om 13.30 uur in Oradour en tegen zijn mensen vertelde de Tweede-Luitenant Barth in het gehucht Bellevue, dat "zij vandaag konden zien hoe er bloed ging vloeien". Binnen een half uur was het gehele dorp omsingeld en alle in- en uitgangen en toegangswegen werden afgesneden. De majoor Dickman richtte een boerderij in als commandopost, die tussen Oradour lag en het dorpje Bordes.

Het in haast bedachte plan bleek koel en efficiënt. Als reden voor de overval werd een routinematige identiteitscontrole opgegeven, waartoe alle inwoners zich op het marktplein moesten verzamelen.

Naarmate de tijd verstreek werd het aantal mensen steeds meer. Eén van de overlevenden, [Robert Hébras](#), schrijft hierover dat hij in Oradour nog nooit zoveel mensen bij elkaar had gezien. Over de stemming zegt hij voorts dat deze gemoedelijk was. De mensen praatten normaal met elkaar en her en der was er een schampere opmerking te horen. Ook werden hier en daar door de Duitsers geruststellende opmerkingen gemaakt. Bekend is de opmerking tegen de pasteibakker, toen deze zich zorgen ging maken over de cakes die hij net in de oven had gedaan, dat hij zich geen zorgen hoefde te maken en dat "wij" er wel even op zouden letten. Gerustgesteld zou de man zich omgedraaid hebben en een gesprek met anderen hebben aangeknoopt.

Om 15.00 begonnen de soldaten de mannen en de vrouwen van elkaar te scheiden. De mannen aan de ene kant van het terrein en de vrouwen en kinderen aan de andere kant. Een bevel in het Duits werd gegeven en de groep met vrouwen en kinderen werd naar een uitgang van het dorp gedreven, waar ook de kerk lag.

Op dat moment zou, volgens Hébras, er nog een weinig dreigende houding van de Duitsers zijn uitgegaan. De gesprekken waren nog steeds levendig. Een Duits officier, die goed Frans sprak, verzocht burgemeester Desourteaux zich te melden. Deze deed een stap vooruit. De officier beval hem gijzelaars aan te wijzen, wat hij weigerde en zichzelf als gijzelaar aanbood. Intussen moesten de wapens van de bewoners ingeleverd worden.

Inmiddels brachten de Duitsers hun wapens in stelling tegen de mannen. De gesprekken verstomden. De mannen werden opgesplitst en opgesloten in diverse schuren.

Om 16.00 uur hoorde Hébras een grote knal, waarvan hij dacht dat het een granaat was. Direct hierna begonnen de machinegeweren te ratelen. Overal hoorde hij kreunende mannen. De geur van bloed vermengde zich met de geur van hooi, stof en kruitdamp. Hébras was onder de lichamen van anderen terechtgekomen en schrijft zich nog niet gerealiseerd te hebben, wat er op dat moment aan de hand was. Hij noemt hierbij in zijn verslag, dat de schuur veranderd was in "een hel op aarde".

Later hoorde hij Franse stemmen, die hij herkende aan het accent van zijn geboortestreek. Dit waren vier andere vrienden, die de slachting overleefd hadden en met hen wist hij zichzelf in veiligheid te brengen. Zij verscholeden zich in drie grote konijnenhokken achter de schuur en hervonden hun vrijheid.

Wat het lot van de vrouwen en de kinderen betreft, laat hij mevrouw Rouffanche aan het woord. Zij vertelt dat zij om 14.00 opeens Duitse soldaten in haar huis vond, die haar dwongen naar het marktplein te gaan, waar de mannen en de vrouwen van elkaar gescheiden werden. Alle vrouwen, veel moeders hadden hun kinderen op de arm of tegen zich aangedrukt, werden in de kerk bijeengedreven. Met grote angst wachtten zij de gebeurtenissen in de kerk af. Omstreeks een uur of 4 kwamen twee jonge soldaten de kerk binnen en plaatsten een soort kist in het koor van de kerk. Uit deze kist hingen lange draden tot aan de grond. De mensen moeten door een hel gegaan zijn. Plotseling een grote knal, waardoor de hele kerk in brand vloog en alle vrouwen en kinderen levend verbrandden. Mevrouw Rouffanche wist met behulp van een knielbankje naar een kerkraam toe te klimmen en werd daarbij gevolgd door een jonge vrouw en haar baby, die door de Duitsers naar beneden geschoten werden en stierven. Mevrouw Rouffanche raakte zelf gewond en liet zich naar beneden vallen. Gedurende twaalf lange uren hield zij zich verborgen tussen erwtenplanten. De moordenaars slachtten honderden vrouwen en kinderen af. De jongste van hen was nog geen week oud. Later op de dag werd de rest van het dorp in brand gestoken. In de loop van de middag kwam een tram, die een proefrit maakte, met een paar bewoners in Oradour aan. Deze passagiers werkten bij de trammaatschappij. Eén van

hen stapte uit en werd doodgeschoten. De nazi's stuurden de tram met de andere passagiers terug naar Limoges. Toen de volgende tram in Oradour arriveerde om 19.30 uur, mochten de 20 bewoners van Oradour uitstappen. Zij kregen van de Duitse soldaten te horen, dat zij hun gelukkig gesternte mochten danken, omdat de rest van Oradour was afgeslacht.

De Duitsers hadden inmiddels Oradour geplunderd en gingen weg. Twee dagen later kwamen ze terug om twee grote massagraven te delven. Een paar dagen later zonden de Duitsers een paar officieren naar Oradour. Hun taak was de effectiviteit van de operatie te inventariseren. Een paar inwoners van Oradour, met wat pluimvee, bleven ontredderd en verslagen achter. Zij hadden de droeve taak om de doden te identificeren en te begraven of hun as veilig te stellen

In de euforie van de geallieerde invasie en de daarop volgende vrede in mei 1945, is de tragedie van Oradour eigenlijk ongemerkt aan de wereld voorbijgegaan. Na het bloedbad van het Tsjechische dorp Lidice (10 juni 1942) in Tsjecho-Slowakije volgde een golf van sympathiebetuigingen, maar de slachtoffers van Oradour raakten lange tijd in de vergetelheid.

Centre de la Mémoire

Bij de ingang van het dorp is in 1999 een museum ingericht, het Centre de la Mémoire. Het is een ondergronds museum. Wie de ingang van het museum passeert komt midden in het dorp weer bovengronds. Daar zijn alle ruïnes nog in de staat van na de verwoesting. Kleine plaquettes op de huizen geven aan of er een winkel, kapperszaak, garage of kledingatelier gevestigd was. Alles is zo gelaten zoals het de fatale dag is achtergelaten, inclusief de auto van de huisarts, die nog op het dorpsplein staat.

De Gaulle

Kort na de oorlog kwam Charles de Gaulle naar Oradour. Hij besliste dat de resten van het oude dorp de functie moesten verkrijgen van monument. Hij besloot tevens dat het nieuwe Oradour op een steenworp afstand weer opgebouwd zou worden. De resterende inwoners van Oradour woonden enige jaren in primitieve omstandigheden totdat het nieuwe Oradour in 1953 werd ingewijd. De regering besloot dat de bevolking van Oradour rouwkleding zou moeten dragen en dat het nieuwe Oradour ook deze sfeer moest uitademen. Oradour mocht alleen de grijze kleur hebben

2/9/2014 Vandaag gaat het naar **Solignac** en **Chateau de Hautefort**

Vandaag marktdag in Oradour, dat willen we nog gauw meepikken. Het is echter maar een mini minimarktje, en we zijn al gauw op weg naar onze volgende bestemming.

Solignac

In Solignac is sedert begin juli 2014 een nieuwe camperplaats, op nauwelijks 300 meter van het centrum van Solignac. Aan "Le Stade", Av. St. Eloi, 87110 Solignac
GPS: N: 45,75768 / E: 1,26865

Parkeren kan op de Place du 8 mai: GPS: 45,75556 / 1,27551

LE SAMEDI, C'EST MARCHÉ À SOLIGNAC !de 8h30 à 13h

Le marché de Solignac continue et évolue.

Chaque samedi matin, le marché alimentaire vous propose fruits et légumes, fromages, volailles, saucissons ...

Le premier samedi de chaque mois le marché s'élargit à tout commerce et vous pouvez y trouver : de l'alimentation comme chaque samedi mais aussi des vêtements, des bijoux, des gâteaux ...

C'est en 632 que le roi Dagobert donne à Saint Eloi la "villa Solemniacum" pour y fonder son monastère. Construite au XIIe siècle, l'Abbatiale « l'une des plus majestueuses églises à coupoles de France... » (René CROZET, L'art roman 1981), la seule en Limousin à file de coupoles, présente un style particulièrement harmonieux, équilibré et dépouillé de tout artifice superflu. Elle renferme notamment des stalles aux misericordes très ouvragées, une peinture murale monumentale du XVe siècle, et deux autres, plus modestes, de la fin du XVIe siècle Il fait bon flâner le long des rues où l'on peut admirer des maisons à colombages, le pont roman du XIIe siècle et les remparts de l'Abbaye .

Le village se développe autour du domaine de l'Abbaye. Un parcours dans le village, où des panneaux en céramique et des photos anciennes retracent l'histoire de Solignac, a été mis en place par l'Association Renaissance de Solignac-Le Vigen. Vous pourrez y découvrir le pont roman, les remparts de l'abbaye et des maisons à colombages; plan disponible gratuitement à l'Office d

Solignac et Le Vigen possèdent un riche patrimoine

L'église romane Saint-Mathurin du Vigen, XIème - XIIème siècles;

En 2007, une croix a été restaurée et remise sur une sorte d'autel extérieur par notre association.

L'église du Vigen

L'église primitive était un oratoire. C'est Godebert, abbé de Solignac qui avait permis à saint Théau de bâtir une cellule en l'honneur de saint Eloi en 698. Cette cellule semble avoir été placée près d'un lieu de marché ou de passage important. Il n'a pas été confirmé que l'emplacement actuel de l'église superpose celui de l'oratoire.

Choeur, transept et nef datent des XIème et XIIème siècles. Porche et clocher-mur datent des XIIème et XIIIème siècles.

De grandes réparations ont eu lieu entre 1866 et 1931 : réfection de la toiture (couverture en ardoises), ajout de la sacristie, d'un hangar, d'un fossé d'assainissement, réparation d'une cloche et surtout une modernisation du mobilier avec des acquisitions en plâtre peint sulpicien qui substituent les anciennes statues en bois polychrome altérées par la poussière et la crasse.

Elle renferme de nombreuses statues dont quelques unes sont classées aux monuments historiques. Dans les transepts se trouvent des modillons sculptés.

À gauche de l'entrée se trouve une pierre des morts surmontée d'une croix que notre association a découverte, restaurée et remise à son emplacement primitif.

L'abbaye de Solignac

<http://renaissancesolignac.voila.net/patrimoine/patrim.htm>

L'abbaye Saint Pierre et Saint Paul de Solignac a une histoire mouvementée... détruite et reconstruite pas moins de 10 fois, il ne subsiste aujourd'hui qu'une **très belle église romane du XIIème siècle** qui passe pour être l'un des plus grands monuments du Limousin.

Saint Éloi naquit en 588, à Chaptelat. Il apprit son métier d'orfèvre à l'atelier de Limoges, puis alla travailler à Paris sous les ordres du trésorier du roi. Son talent et sa probité le firent remarquer par Clotaire II qui en fit son trésorier ; mais c'est surtout la confiance du roi Dagobert qui permit à saint Éloi de déployer toutes ses capacités de ministre.

Titulaire de l'évêché de Noyon, saint Éloi a pourtant la nostalgie du pays natal : c'est alors qu'il **demande au roi la terre de Solignac pour y fonder le monastère** où il compte aller mourir en paix.

« Mon roi et maître, que ta bonté veuille m'accorder pour que je puisse y construire une échelle pour toi et pour moi, par laquelle nous mériterons de monter tous deux dans le royaume céleste. »

Le roi répond favorablement à cette sollicitation. Le premier abbé est saint Remacle qui quitte l'abbaye quelques années plus tard pour être nommé évêque de Maastricht. La règle suivie est celle de Luxeuil, c'est à dire inspirée des prescriptions de saint Colomban et de saint Benoît.

Au VIIIe siècle, l'abbaye est plusieurs fois saccagée par les Sarrasins qui causent de nombreux dégâts ; à la suite de cela, les moines reçoivent des privilèges qui seront confirmés au cours des siècles par les papes successifs. En 820, l'abbé Aigulf impose la règle bénédictine, quarante ans plus tard, l'abbaye est incendiée et pillée par les Vikings.

Aux XIIe et XIIIe siècles, forte de la protection royale et riche de ses reliques, l'abbaye contrôle près de vingt églises paroissiales et possède des terres en Montagne limousine, parmi lesquelles le château de Chalucet, et dans le Bas Limousin (la Corrèze actuelle). Le bourg marchand, situé sur l'axe nord-sud qui relie Périgueux à Limoges, se développe hors des remparts qui ceignent le domaine abbatial.

L'actuelle abbatiale fut construite à cette époque : dans la première moitié du XIIe siècle, on construisit la nef, dans la seconde moitié le choeur et le transept (après l'incendie de 1178) et le clocher-porche au début du XIIIe siècle. En 1388, des bandes anglaises incendient le choeur de l'église.

Ruinée au XVIe siècle par les guerres de Religion et les révoltes paysannes, l'abbaye se releva pendant la Contre-Réforme catholique, lorsqu'en 1619, l'abbé, suivant l'exemple de l'abbaye de Saint-Augustin à Limoges, fit appel à six moines de Saint-Maur qui restaurèrent la règle bénédictine. Mais ils se heurtèrent à l'hostilité des moines en place; l'abbaye fut partagée et les mauristes se contentèrent d'une petite chapelle jusqu'à ce que la mort emporte les opposants. Remise en état, l'abbatiale retrouva sa fonction en 1635. Cent ans plus tard, le cloître et une grande partie des bâtiments conventuels furent entièrement reconstruits.

Au XVIIIe siècle la commune portait le nom de Salignac. L'abbaye, qui comptait encore quatorze moines à la Révolution, connut ensuite bien des vicissitudes. Pensionnat de jeunes filles sous l'Empire, elle fut convertie en fabrique de porcelaine sous Louis XVIII, et ce, jusqu'à la crise des années 1930. Les normaliens d'Obernai (Bas-Rhin) y trouvèrent refuge de 1939 à 1945 et construisirent l'aile ouest des bâtiments conventuels. Avec les Oblats de Marie qui en prirent possession en 1946, les bâtiments retrouvèrent leur vocation spirituelle, d'abord comme séminaire, ensuite comme lieu de retraite.

L'abbaye a été rachetée récemment par le diocèse de Limoges.

L'abbatiale Saint-Pierre Saint-Paul de Solignac

L'abbatiale date du XIIème siècle. Elle est bâtie entièrement en granit. Elle fait partie de la petite famille des églises romanes à file de coupes, et la seule à se trouver encore dans sa pureté architecturale d'origine.

Le porche, est construit sur les restes de l'abbatiale carolingienne précédente, ce qui explique que son axe ne coïncide pas exactement avec celui de la nef. C'est la partie la plus récente du bâtiment (début XIIIème) comme en témoigne la croisée d'ogives, début du gothique. Il est surmonté d'un clocher-mur qui remplaça en 1810 l'ancien clocher roman, deux fois plus haut qui s'effondra en 1783.

L'intérieur se caractérise par la pureté de l'architecture, la sobriété de l'ornementation, la solidité et l'équilibre de l'édifice. Il se compose d'une nef unique et d'un chœur sans déambulatoire. Le transept sud est raccourci à cause des bâtiments conventuels existant au moment de la construction de l'abbatiale.

L'église a une forme de croix latine orientée est-ouest. La longueur intérieure totale est de 70m, la longueur du transept, 37,4m, la nef mesure 14,6m de large, et la hauteur sous coupole est de 18,4m pour la nef et 19,1m pour la croisée.

Toutes les fenêtres du chœur étaient ornées de vitraux du XVème siècle ; endommagés par une tempête, les images restantes ont été récupérées et regroupées dans les trois fenêtres de l'abside lors de la restauration de 1980

Dans la fenêtre côté gauche, le vitrail montre saint Martial, le martyr de sainte Valérie et les deux compagnons de Martial, Alpinien et Austriclinien

Dans la fenêtre centrale, sont représentés saint Éloi, la Sainte-Trinité, une descente de Croix

Les deux tableaux au fond de l'abside datent de la fin du XVIème siècle.

Tentation du Christ après son jeûne de 40 jours

L'agonie au jardin de Gethsémani

À l'entrée de l'absidiole axiale se trouve un autel double face donné à l'abbaye en 1653. Il permettait de célébrer la messe des deux côtés. Il est orné de deux anges que l'on trouve souvent sur les autels de la même époque, l'un en attitude d'adoration l'autre suppliant. Sous cette absidiole, une sorte de cryte avait été aménagée pour y déposer les reliques de saint Théau, moine de l'abbaye mort en 700 qui vécut en ermite à l'emplacement actuel de l'église du Vigen.

Les deux absidioles latérales sont fermées par des grilles . Celle du nord renferme quelques reliques et restes du trésor de l'abbaye.

A l'extérieur, au dessus du portail de saint Michel a été incrusté un bas-relief en calcaire de provenance incertaine.

Il convient de noter la présence d'une frise de billettes au-dessus de la fenêtre de l'absidiole axiale, à l'extérieur, marque flagrante que Solignac appartient au chemin de St. Jacques de Compostelle.

Le vieux pont de Solignac sur la Briance du XIIIe siècle

Situé au pied de la ville, il permettait aux pèlerins de saint Jacques de Compostelle de traverser la rivière

Pont Rompu de Solignac du XIIIe siècle

Situé sur la route de Saint Jacques de Compostelle, ancienne voie romaine dont il a remplacé le vieux pont, il fut en partie détruit lors des inondations de 1993 . Le 4 septembre 1998 ,une croix en granit semblable à celle dont font mention des documents anciens , a été placée au milieu du pont à l'initiative de notre association.

We rijden verder naar het zuiden, richting St Yrieux naar **CHATEAU DE HAUTEFORT**

Van Oradour via Solignac /Le Vigen rijden we 107,9 km.

<http://www.chateau-hautefort.com/>

Hautefort 24390 3 Meningen / Beoordeling: 6.3

CP Parking Voeg reactie toe [Toevoegen aan favorieten](#)

Place de la Bascule

Mix-parking

N 45.26026 E 1.14912 C

25

Onbekend

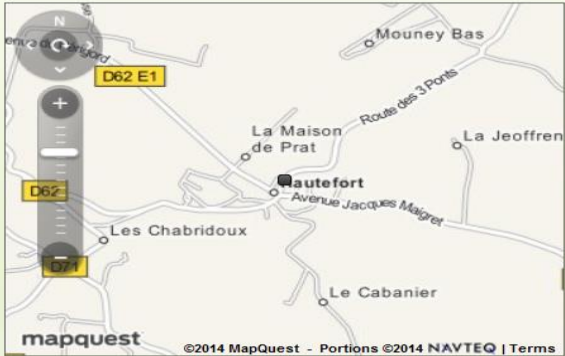
24-uur

01/01-31/12

+33 5 53 50 40 20

in het centrum - redelijk rustige mix-parking - geen schaduw - restaurant

€ camper 0,- lozen + water 2,- [afgesloten tijdens vorstperiode] -stroom 2,- *2012

Gerelateerde links

[Plaats info](#)

Dirk Wijnberger Geplaatst: 20-06-2012 - Beoordeling: 7 Mening: Op het hieronder genoemde veld staat nu een nieuw gemeentehuis. Er achter mag met campers overnacht worden, **niet tegen de achtergevel van het gebouw gaan staan maar aan de buitenrand**. Officiële plek is niks en sani stuk. Bakker dichtbij.

De juiste coördinaten voor de plaatsen achter het gemeentehuis zijn :45,26120 /1,148691 Volgens de dame aan het onthaal van de mairie, mag er ook op de weide rechts van het gemeentehuis gestaan worden. De "officiële" plaats wordt niet meer gebruikt, en de sani-paal is defect.- is dus al "een paar jaar" zo...

In het Noordoosten van de Dordogne, grenzen aan de de Corrèze en de Haute Vienne vinden we het imposante kasteel van Hautefort, gevestigd op een plaats die sinds oudsher strategisch van belang was: de Romeinen hadden hier al een militair kamp gevestigd.

Hier werd ooit gesteggeld om de opvolging van de Plantagenets door de broers Born: uiteindelijk mondde dat uit in een ruïne. In de jaren erna werd het weer opgebouwd en veranderende tijden zorgden voor talloze stijlvolle aanpassingen die pas stopten in in de 17e eeuw met verfraaiingen voor de koning van Frankrijk, die wellicht zijn zuster wilde uithuwelijken aan de kasteelbewoners. Verfraaiingen die niet gewoon zijn voor dit gebied, maar wel voor de lustoorden aan de Loire.

Aardig om te weten ook is dat de familie van Hautefort altijd zeer geliefd is geweest bij de lokale bevolking. Genereus en toegewijd aan de armen, zorgde men voor de bevolking. Dit kwam de familie ten goede in de Franse revolutie toen de dorpsbewoners het kasteel tegen plundersaars en legeronderdelen beschermden.

In de jaren daarop volgend tot aan het begin van de 20e eeuw raakte het kasteel in verval - meubels en zelfs de parketvloeren gingen verloren totdat het kasteel in 1929 werd gekocht door de baron van Bastard. Deze lieten het restaureren en gingen er wonen.

In 1968 viel het kasteel ten prooi aan de vlammen: alles ging verloren, behalve de muren. Een nationale actie volgde en stelde de familie Bastard in staat het kasteel weer op te bouwen. Na de reconstructie werd het kasteel opengesteld voor het publiek. In het kasteel bevindt zich ook een museum, gewijd aan de verzorging van zieken in vroeger tijden.

Het domein van Hautefort is uniek in het koninkrijk van de 1001 kastelen ! Oorspronkelijk was Hautefort een Middeleeuwse vesting die meerdere malen is belegd met name door Richard Leeuwenhart in 1183.

Bertran de Born, de beroemde krijger – troubadoer, heeft dit kasteel weer tot leven geroepen. Het kasteel doet geleidelijk aan afstand van zijn verweerinstallatie in de 17e eeuw en wordt omgetoverd in een "plezier" kasteel . De markiezen van Hautefort, die als een pijl de sociale ladder hebben beklommen, wensten een kasteel waar hun invloed en hun stand naar behoren tot uiting zouden komen.

Dit kasteel is één van de heel zeldzame overblijfselen van de klassieke architectuur in de Périgord streek en is vandaag nog steeds een prachtige woning die is gemeubileerd en ingericht zoals dat gewoonlijk was in de 17e en de 18e eeuw. De 17e eeuw in het bijzonder wordt gehuldigd tijdens avondrondleidingen in de zomermaanden.

Volgens de archief documenten waren er al tuinen in de 17e eeuw zij het dat de ware tuinarchitect van Hautefort de Gaaf van Choulot is, één van de meest bekende landschapsarchitecten van de 19e eeuw.

In 1853, verzoekt de baron Maxence de Damas hem de tuinen helemaal opnieuw in te richten. Hij legt bloemperken aan op de terrassen die om het kasteel heen liggen en het park met talrijke paden die meanderen tussen bossen waar hij exotische of pijnbomen heeft geplant. Profijt trekkend van de dominerende ligging van de tuin, biedt het project prachtige vergezichten over het omringende landschap en verbergt heel vernuftig de constructies vlakbij die geen deel van het domein uitmaakten. Buksbomen worden pas in de 20e eeuw geïntroduceerd in de tuinen op initiatief van de baron en de barones van Bastard. De bloemperken van Choulot die oorspronkelijk samengesteld waren uit gras en bloemen, zijn verdwenen om plaats te bieden aan buksbomen en de snoeikunst.

Maart : weekend en feestdagen van 14 u tot 18 u
April en mei : iedere dag van 10 u tot 12.30 u en van 14 u tot 18.30 u
Juni : iedere dag van 9.30 u tot 19 u
Juli en augustus : iedere dag van 9.30 u tot 19 u
's avonds geopend op woensdag van 20.30 u tot 23 u
September : iedere dag van 9.30 u tot 19 u
Oktober : iedere dag van 14 u tot 18 u
1 t/m 11 november : weekend en feestdagen van 14 u tot 18 u
Ieder jaar gesloten van 12 november t/m 29 februari.

Woensdag 3/9/2014. Vandaag markt(je) in Hautefort, maar vandaag ook (grotere) markt in Montignac. Derhalve verder naar het zuiden, via de D704 en D65, D67 naar Montignac

montignac is een mooi rustiek middeleeuws dorpje. Nauwelijks 30 km en 3 kwartier na ons vertrek in Hautefort zijn we er al. Uit het "overaanbod" van "verblijfsmogelijkheden" kiezen we de camping Le Moulin de Bleufond.

Dankzij de ACSI kaart betalen we slechts 29 euro voor 2 nachten...inclusief warme douches en stroom...en mooi zwembad(je)

We installeren ons op een van de weinige beschikbare plekken, en trekken richting markt.

Het centrum is slechts een paar honderd meter verwijderd van de camping, en hier moeten we ook zijn om onze ticketten voor Lascaux II te kopen. Nog tot 2016 dixit de dame aan 't onthaal van de camping. Dan zouden de tickets aan de grotten zelf kunnen gekocht worden. GrotTEN inderdaad, want er wordt volop

gebouwd aan "Lascaux 4" met meer informatieve en pedagogische info dan het huidige "Lascaux II".

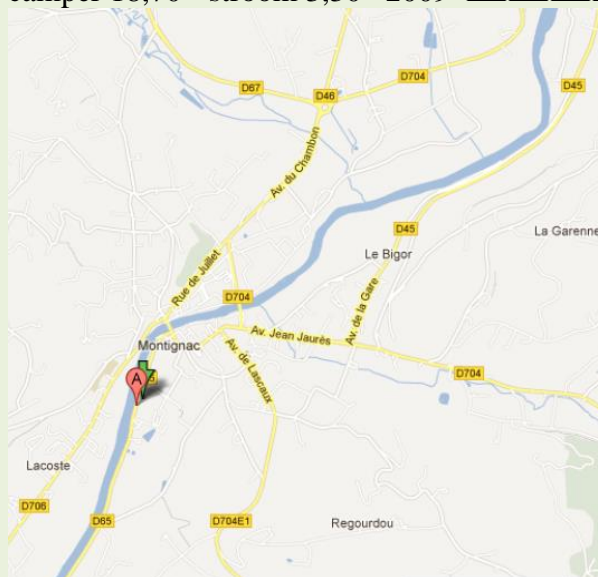
Montignac 24290 0 Meningen / Beoordeling: 0.0 Camping Le Moulin de Bleufond * * *

Avenue Aristide Briand ACSI N 45.06146 E 1.15942 S

? ? onbekend Onbeperkt 01/04-15/10 33 5 53 51 83 95

sauna - Montignac-grotten 5min - alleen kleine honden toegestaan

camper 18,70 - stroom 3,30 *2009

Avenue Aristide Briand
24290 Montignac
Tél. : 05 53 51 83 95
Fax : 05 53 51 19 92

Situé en bord de rivière au cœur du Périgord noir et de la Vallée de la Vézère (classée "Patrimoine Mondial de l'Humanité").
Notre camping (amélioré tous les ans) est à moins de 5 minutes de marche de Montignac-grottes de Lascaux (2 marchés par semaine dont un superbe, tous commerces, cinéma, animations...).

Outre la piscine et le sauna, pour alterner vos visites (Grottes de Lascaux à 2kms, le Thot et le château de Losse à 5 kms, La roque Saint-Christophe à 14kms, Sarlat et Les Eyzies à 20kms, .), vous pourrez vous détendre sur notre terrasse bordée d'un ruisseau autour d'un rafraîchissement ou d'un Plat régional ou en pratiquant: la pétanque, la pêche, des randonnées pédestre, du canoë et du vélo.

Dès l'époque préhistorique et ce n'est certainement pas par hasard que le territoire de Montignac était habité. L'existence d'une seigneurie indépendante est attestée dès le Xème siècle.

Le château de Montignac connaît plusieurs péripéties où plusieurs parties furent détruites et reconstruites par la suite.

Le site de Montignac est occupé dès l'époque moustérienne (- 40 000 ans) au Regourdou, par la suite à Lascaux à l'époque magdalénienne (de -17 000 ans à - 12 000 ans).

Dès l'antiquité(1), l'étain a du très tôt être importé d'Ecosse et d'Irlande par une route partant de l'embouchure de la Loire pour rejoindre Narbonne, le grand port sur la Méditerranée, passant par Limoges et Cahors, deux routes venant l'une de la Rochelle, l'autre de Limoges se rencontrent à Auriac du Périgord, se dirigeant vers Montignac. Cet itinéraire sera emprunté au Moyen-Âge jusqu'à l'époque moderne.

2,6 km

De grotten van Lascaux & Nog een lijst grotten van Dordogne

Dès l'époque préhistorique et ce n'est certainement pas par hasard que le territoire de Montignac était habité.

L'existence d'une seigneurie indépendante est attestée dès le Xème siècle.

Le château de Montignac connaît plusieurs péripéties où plusieurs parties furent détruites et reconstruites par la suite.

Partez à la découverte de l'histoire de ce pays mouvementée qui a su garder toute son identité jusqu'à nos jours.

1) La préhistoire et l'âge du bronze.

Le site de Montignac est occupé dès l'époque moustérienne (- 40 000 ans) au Regourdou, par la suite à Lascaux à l'époque magdalénienne (de -17 000 ans à - 12 000 ans).

Dès l'antiquité(1), l'étain a du très tôt être importé d'Ecosse et d'Irlande par une route partant de l'embouchure de la Loire pour rejoindre Narbonne, le grand port sur la Méditerranée, passant par Limoges et Cahors, deux routes venant l'une de la Rochelle, l'autre de Limoges se rencontrent à Auriac du Périgord, se dirigeant vers Montignac.

Cet itinéraire sera emprunté au Moyen-Âge jusqu'à l'époque moderne.

2) La période Gallo-Romaine.

L'origine du toponyme « Montignac » est un nom de personne Galloromain « Montanius » suivi du suffixe « acum » indiquant une relation de propriété(2). Une « villa » est occupée à l'époque Gallo-romaine aux « Olivoux », au Chambon, au nord de Montignac et abandonnée après le IIème siècle de notre ère(3).

En 1773(4), le chanoine Leydet décrit un mur en petit appareil et rangs de briques.

En 1818, Jouannet trouve le buste d'une jeune femme jolie, coiffée d'un diadème, à l'intérieur d'une chambre sépulcrale, des vases de céramiques. De Mourcin signale des puits, Bouat relève le plan des vestiges, une tête de Bacchus portant trois cornes naissantes de taureau, trouvée en 1821 et cédée en 1887 par Théodore Sorbier au musée du Périgord.

Des fouilles récentes en 2005 ont précisé l'extension de la villa, et en 2006, un four de potier, ainsi que des traces d'occupation du 2ème âge du fer(5). En 2007, un amas de débitage de silex de la fin du paléolithique est trouvé. Le Dr Laroche avait signalé en 1885, des substructures gallo romaines à Brenac.

3) *La Création de la Châtellenie.*

La présence du château, véritable forteresse construite vers l'an 900 est expliquée par la position stratégique à l'endroit du franchissement de la Vézère et du contrôle de la route de Sarlat.

Entre 1031 et 1072, une fille de Géraud, seigneur de Montignac, épouse Boson III et lui apporte en dot la seigneurie de Montignac, cette dernière passe ensuite à Hélie Rudel seigneur de Bergerac qui la transmet à Roger Bernard(6).

Au XIIIème siècle Montignac comprend quatre paroisses:

· Sur la rive gauche :

Saint Georges de Brenac dépendant de l'abbaye de Saint Amand de Coly ;

· Sur la rive droite :

Sainte Marie (cette église n'existait plus au XVIème siècle, on l'appelait le Plô, il en reste le portail devant l'église actuelle), Saint Thomas près du château, Saint Pierre aux liens en bordure de la Vézère.

Deux couvents sur la rive gauche : les cordeliers et les clarisses, ainsi que l'hôpital saint Jean l'évangéliste et sa chapelle.

La châtellenie de Montignac s'étendait sur 11 paroisses.

4) *Alphonse de Poitiers et le rattachement la couronne de France.*

5) *La Guerre de Cent Ans.*

6) *Les rivalités pour la Châtellenie.*

7) *Les guerres de religions.*

8) *Henri IV et la vente du château et de la Châtellenie au marquis d'Hautefort.*

9) *La période révolutionnaire.*

10) *Les grands hommes de Montignac.*

Donderdag 4/9 vertrekken we al vroeg naar Montignac, voor wat sightseeing en om onze ticketten te kopen voor na de middag. Nog even langs bij de toerist info, de artisanale beenhouwer en de verse bakker, en snel naar de camping ter versterking van de inwendige mens.

lets voor enen zijn we weg- (te voet) want de weg gaat redelijk bergop. Je moet ook een tiental minuten voor je opgegeven uur aanwezig zijn. We volgen de rood belijnde weg.

Grotten van Lascaux

De grotten van Lascaux liggen bij de plaats Lascaux in de vallei van de Vézère op het grondgebied van de gemeente Montignac in het Franse departement Dordogne (regio Aquitanië). In 1940 werden in een grot een groot aantal rotswandschilderingen ontdekt. Deskundigen dateren de oudste rotsschilderingen uit deze Grot van Lascaux op 15.000 v. Chr, de jongste op 10.000 v. Chr. Het is de rijkst beschilderde prehistorische grot die tot nu toe is ontdekt.

Ontdekt in 1940 en geplaatst op de werelderfgoedlijst van de UNESCO als onderdeel van de prehistorische locaties en beschilderde grotten in de Vézèrevallei gaat de grot van Lascaux door voor de "Sixtiense Kapel van de Paleolithische Kunst".

Op 8 september 1940 hoeft Marcel Ravidat (1923-1995) niet te werken in de garage in Montignac en gaat met 3 vrienden, onder wie Jacques Marsal, naar het bos op de heuvel van Lascaux. Er is daar enige tijd geleden een denneboom omgewaaid en ze weten dat er daardoor een gat is blootgelegd dat overgroeid is door braamstruiken.

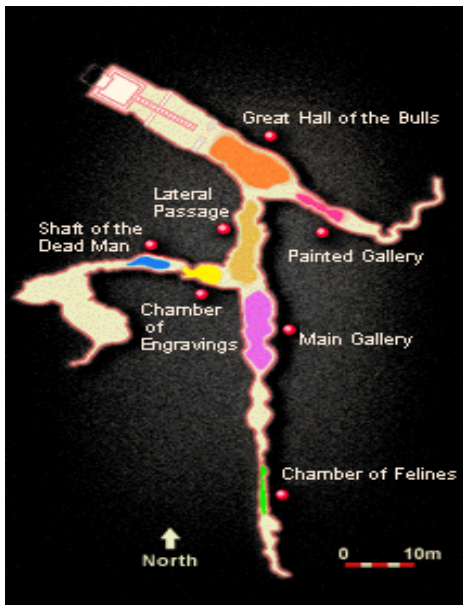
Ze maken het gat iets groter en vinden een verticale schacht. Marcel kruipt door het gat en verliest zijn houvast. Hij schuift door tot het einde van de gang en roept dan zijn vrienden. Samen, en met behulp van een kleine olielamp, staan ze in een grot van 20 op 8 met een hoogte van 7 meter. Ze zien op de wanden afbeeldingen in rode, gele, bruine en zwarte kleuren. Ze beseffen dat ze een ontdekking hebben gedaan en komen de dag erna terug met sterkere lampen en vinden nog een schacht. Uiteindelijk verwittigen ze na 3 dagen de onderwijzer Laval. Het nieuws verspreidt zich snel en de grot wordt uitgerust om bezoekers te kunnen ontvangen.

De schilderijen hebben vooral dieren als onderwerp; bizon, herten, neushoorns, runderen, paarden, rendieren en stieren. De tekeningen en de (aard)kleuren zijn goed bewaard gebleven. Veel "schilderingen" hebben geheel gekleurde vlakken, andere zijn uitgevoerd als krachtige lijntekeningen en gravures.

De grot wordt echter bedreigd door bacteriën en schimmels. Wetenschappers hebben schimmels ontdekt - kleine witte donsharen ontdekt op de bodem en de zijwanden. Men noemt de *Fusarium solani* een vrij sterke en schadelijke zwammensoort[1]. Het is niet de eerste keer dat er zich problemen voordoen. In 1963 moest men het publiek al de toegang ontzeggen, omdat er vorming van groene algen en schimmels, die te wijten zijn aan een onophoudelijke toeloop. Sindsdien is de grot niet meer voor publiek toegankelijk; in de onmiddellijke nabijheid een naburige grot is echter een replica (Lascaux II) gemaakt die wél voor het publiek toegankelijk is. Deze replica is beter geschikt voor de ontvangst van grote stromen bezoekers en bovendien aangepast voor gehandicapten. De bouw startte in 1972 op 200 meter van de grot en was in 1984 gereed.

Men noemt de prehistorische periode in de kunst van 25.000 - 10.000 v.Chr. (in het laat-paleolithische tijdperk) de Magdaléniencultuur, naar de grot van La Madeleine, eveneens in de Dordogne.

Rotskunst - Lascaux

De [Grot van Lascaux](#) werd in 1940 ontdekt. Om de schilderijen te sparen werd in 1963 besloten nog maar een klein aantal bezoekers toe te laten in de grot. Om toch de toeristen aan hun trekken te laten komen is een tweede grot gemaakt, met daarin exacte replica's van de schilderijen. Deze grot is wel toegankelijk voor publiek, en heet heel toepasselijk Lascaux II.

De uitgestrekte grot bestaat uit een aantal 'kamers' die op het kaartje zijn aangegeven. Na de ingang gepasseerd te zijn komt men eerst in 'de grote gang met de stieren'. Hierna volgt de 'Geschilderde galerij'.

Vanuit de gang met de stieren naar rechts lopend passeert men de zijgang, waarna de Hoofdgallerij zijn geheimen openbaart:

In het uiterste puntje van de grot, na een erg smalle doorgang, komt men in de Kamer van de Puma. Na terug te zijn gelopen komt men via de

Kamer met de graveringen in de Kamer van de dode man. Om daar te komen moet eerst de schacht van de dode man overwonnen worden, een soort schoorsteen die enkele meters dieper uitkomt in een zaal, waar een tekening is gemaakt waarop te zien is dat een man (waarschijnlijk) wordt gedood door een stier.

LASCAUX 2- ECHTE NAMAAK

Lascaux, de grotten met de prachtige schilderijen, kunt u al decennia lang niet meer bezoeken. En daarom is er sinds enige jaren Lascaux II. De originele schilderijen van deze 'sixtijnse kapel uit de Prehistorie' werden zozeer aangetast door het toeristenbezoek, dat sluiting van de oorspronkelijke grot onafwendbaar was.

Het prestige van Frankrijk op het gebied van Cultuur is groot en een zeker grandeur kenmerkt de Fransen. Vandaar dat kosten nog moeite werd gespaard om het mooiste van de grotten van Lascaux na te bouwen.

Dit resulteerde in twee van de mooiste 'zalen', de zaal van de stieren (taureaux) en de doorgang (diverticule axial) tezamen een reproductie van het mooiste en het belangrijkste dat Lascaux te bieden heeft. En als u Lascaux II bezoekt, het is niet van echt te onderscheiden.

De schilderijen van meer dan 17.000 jaren oud zijn ronduit indrukwekkend: de natuurlijke kleuren, gebruikmakend van de natuurlijke vormen van de rots om de gelijkenis van de geschilderde dieren te vergroten. Een onvergetelijk bezoek, ook al is het secure namaak waar u naar staat te kijken.

Zorg dat u er op tijd bij bent in het hoogseizoen. De kaartverkoop vindt plaats in het dorp. De tickets worden verkocht op aanvangstijd en kunnen in de loop van de dag uitverkocht raken.

Uw kaartje is tevens entreebewijs voor [le Thot](#), prehistorisch dierenpark. Mocht er veel tijd zitten tussen de aankoop van het kaartje en de toegangstijd voor [Lascaux II](#), dan kunt u eerst daar uw tijd zoekbrengen.

‘s Avonds gaan we in Montignac een lekkere “menu breton” eten aan de brug, in “Le Triskel” een aanrader...Die “galettes” zal ik toch ook eens een keertje moeten leren maken...

Vrijdag 5 september...we zakken af naar het zuiden, naar nog meer “prehistorie”...La Roque St. Christophe, La maison Forte de Reignac en eindpunt van de dag: Les Eyzies.

La Roque Saint-Christophe - 24620 Peyzac-le-Moustier

Dit fort, gevestigd in één van de klippen aan de Vézère is 55.000 jaren lang bewoond geweest. Meer dan 1 kilometer lang op een hoogte van 80 meter heeft de natuur de rotswand uitgeslepen zodat er een natuurlijke schuilplaats ontstond: de reusachtige spleet biedt een veilig heenkomen en een fantastisch uitzicht over de Vézère.

Het is welhaast zeker dat ook in de roque st Christophe de cro-magnon en de neanderthaler hun heil hebben gezocht: de beroemde grot van le Moustier ligt slechts een paar honderd meter verderop.

Het meest bijzondere aan dit complex is dat het bijna zeker sinds 55.000 jaar achtereen bewoond is geweest. Er zijn resten gevonden uit het paleolithicum, uit het neolithicum, bronstijd, ijertijd, de gallo-romaanse periode en de middeleeuwen.

Waarschijnlijk hebben de mensen in de gallo-romaanse periode de eerste aanpassingen gedaan aan het rotscomplex. Tegen de 10e eeuw moet het complex eruit hebben gezien als een verdedigingsfort (bescherming tegen de Noormannen) omgebouwd op instigatie van de bisschop van Perigeux en voorzien van eengarnizoen soldaten. Zo ontstond een veilige plek in de middeleeuwen, zeker nadat de Noormannen niet meer terugkeerden

In de nabijheid van de veilige rots ontstond ook een klein dorp, dat in economische zin van de veiligheid profiteerde - deze welvaart werd vanzelfsprekend weer bedreigd en ging verloren met de inname van de plaats en de rots door de Engelsen in de honderdjarige oorlog. Ook deze werden verdreven. In de jaren daaropvolgend werd st Christophe zo nu en dan nog bewoond, maar na het begin van de 17e eeuw was het gebeurd met deze habitat. Hij werd verlaten voor de langste periode ooit uit zijn geschiedenis.

De grootste en oudste rotslocatie in het Westen.

Halverwege Les Eyzies en Montignac-Lascaux rijst de hoge rotswand van de Roque St Christophe hoog op uit het dal van de Vézère.

Deze ware kalkmuur met een lengte van een kilometer en een hoogte van tachtig meter, is uitgehold door zo'n honderd onderaardse schuilplaatsen en lange terrassen in de lucht.

Deze natuurlijke holten werden in de Prehistorie bewoond door de mens en daarna in de Middeleeuwen veranderd in een fort en een stad.

Het bezoek aan de Roque St Christophe geeft u een precies idee van de wijze waarop onze troglodieten voorouders duizenden jaren lang leefden.

U ontdekt de sporen die de mens in de rots heeft achtergelaten, net als een verzameling bouwkundige machines die zijn nagemaakt ter ere van de grote middeleeuwse bouwers.

Tijden en openingsdata

Het hele jaar elke dag een bezoek aan ongeleide

Februari, maart en van oktober tot 11 november: 10u - 18u

April, mei, juni, september: 10 uur - 18.30 uur / juli, augustus: 10u - 20u

Van 12 november-06 januari: 14u - 17u

Van 06 tot 31 januari: 14h - 17h / Laatste toegang 45 minuten voor sluitingstijd.

In het seizoen rondleiding op een vaste tijd

Boekhandel / Shop het hele jaar open - Snack Bar open van april tot september
Troglodieten architectuur Het bezoek aan de Roque Saint-Christophe geeft een idee van de manier waarop troglodieten woningen werden ingericht : dan wel op basis van brede terrassen die ook weer waren uitgehold, dan wel ondiepe schuilplaatsen waarvan het bewoonbaar oppervlak was vergroot door balkjes. De uithollingen van deze balken en palen zitten trouwens nog bij duizenden op wanden en vloeren. Ze laten zo zien waar de planken, maar ook daken, schuttingen en wanden zaten. Er zijn overal ook honderden ringen te zien die zijn uitgeboord in de kalk. Het is niet erg duidelijk waartoe ze dienden, omdat ze nogal variëren in plek en grootte (systeem om kleinvee vast te binden, voedingsmiddelen op te hangen, takels vast te zetten enz.)
Er zijn ook andere zaken zoals reservoirs en ovens, trappen en monolithische kisten, een kerk met daarin gegraveerde kruizen en een paar graven. Dit laat duidelijk zien dat de Roque Saint-Christophe geen tijdelijke schuilplaats was, maar daarentegen een plek die constant werd bewoond, goede voorzieningen had en ongetwijfeld beter werd beschermd dan andere steden.
Laten we ons eens voorstellen hoe het fort en de stad er in de Middeleeuwen uitzagen : een aaneenschakeling van daken, muren, trappen, ladders en balkons die over drie, vier en soms vijf verdiepingen boven elkaar stonden. Hierachter vonden de activiteiten plaats van de permanente bevolking die werd beschermd door zijn garnizoen.
Het hoogtepunt van het bezoek blijft echter de aankomst op het Grote Terras (het grootste van Europa). Hier vandaan heb je een prachtig uitzicht over het dal van de Vézère. Deze schuilplaats werd vroeger in tientallen vertrekken opgedeeld met wanden en bood plaats aan honderden mensen.

La Maison Forte de Reignac

Dit onder een steile helling gebouwde kasteel vormt één geheel met de rots waarin het zich bevindt en omvat ruime schuilplaatsen in het gesteente die de belangrijkste periodes uit onze beschaving sinds meer dan 20.000 jaar meegemaakt hebben.

De gevel verhult indrukwekkende onder- en bovengrondse zalen, een hofzaal, een wapenzaal, een keuken, slaapkamers, een kapel, een gevangenis, onderaardse kerkers (oubliettes), een kelder, wat men van buitenaf niet zou vermoeden. Behalve de natuurlijke bescherming die de plek biedt, bevat deze vesting talrijke verdedigingswerken: erker, ploertendoder, vuurmonden, schietgaten. Het Vestinghuis van Reignac, dat een uitzonderlijke historische waarde heeft en altijd voor het publiek gesloten bleef, opende zijn deuren in april 2006. Dit prachtige deel van ons erfgoed omvat authentieke voorwerpen uit de prehistorie die ter plaatse ontdekt zijn.

Het is het enige Franse monument van dit type « Rotskasteel » dat volledig intact is en volledig ingericht is met authentieke meubels.

*Dagelijks geopend van februari t/m 30 november & kerstvakantie
Februarivakantie, maart, oktober, november, kerstvakantie: 10u tot 18u
April: 10u tot 18.30u
Mei, juni, september: 10 tot 19 u*

Juli, augustus: 10u tot 20u

De slaapkamer van de Gravin uit de 19e eeuw.

Zeer aangenaam met meubilair uit die periode: spijlenbed, fauteuil, gebeeldhouwde jampot, verfijnd voetstuk, prachtige en perfect afgewerkte bidstoel, wandbekledingen (worden gemaakt), schilderijen.

De gevangeniscel

De cel wordt automatisch verlicht als u hier binnenstapt.

Deze verschrikkelijke gevangenis van vier vierkante meter die was gesloten met twee stevige deuren, kon worden uitgerust met een slaapplek, al dan niet met stro gevuld. Om de gevangenen nog meer te isoleren, kon door een minuscuul bochtig doorgeefluikje wel een homp brood en een kruikje water worden doorgegeven, maar konden de mensen elkaar niet zien.

Het huis van de alchemist

Er wordt gezegd dat Leopold de Bonaventure probeerde om hier, zoals zoveel alchemisten, probeerde materie om te vormen. Deze plek die hoog boven op de steile rotswanden verscholen lag, bood de beschutting en rust om zich over te geven aan verdachte, marginale of zelfs verboden activiteiten. De plek is perfect en nodigt uit tot overdenking en onderzoek. Bij het uitzicht over het dal ziet u rechts het dorp Le Moustier en het kasteel van Chabans, dat gedeeltelijk zijn naam gaf aan Jacques Chaban-Delmas, een voormalige Franse premier. Recht vooruit ziet u het gehucht Lespinasse.

Classé monument historique, c'est en Périgord « le château » le plus secret, le plus insolite et le plus mystérieux aussi.

Conservée dans un état exceptionnel et entièrement meublée d'époque, La Maison Forte de Reignac est en France le seul monument de ce type « château falaise » totalement intact. D'un rare intérêt historique et jalousement fermée au public depuis toujours, elle a été ouverte à la visite en avril 2006.

Exposition internationale sur le thème de l'inquisition, la torture et la peine de mort.

L'exposition est facultative et sans supplément de prix.

Ouvert des vacances de février à fin novembre et pendant les vacances de Noël.

Horaires d'ouverture : Vacances de février et mars : 10h/18h.

Avril : 10h/18h30 Mai/juin et septembre : 10h/19h.

Juillet/août : 10h/20h. Octobre, Novembre et vacances de Noël : 10h/18h

Visite libre, sans attente et sans réservation.

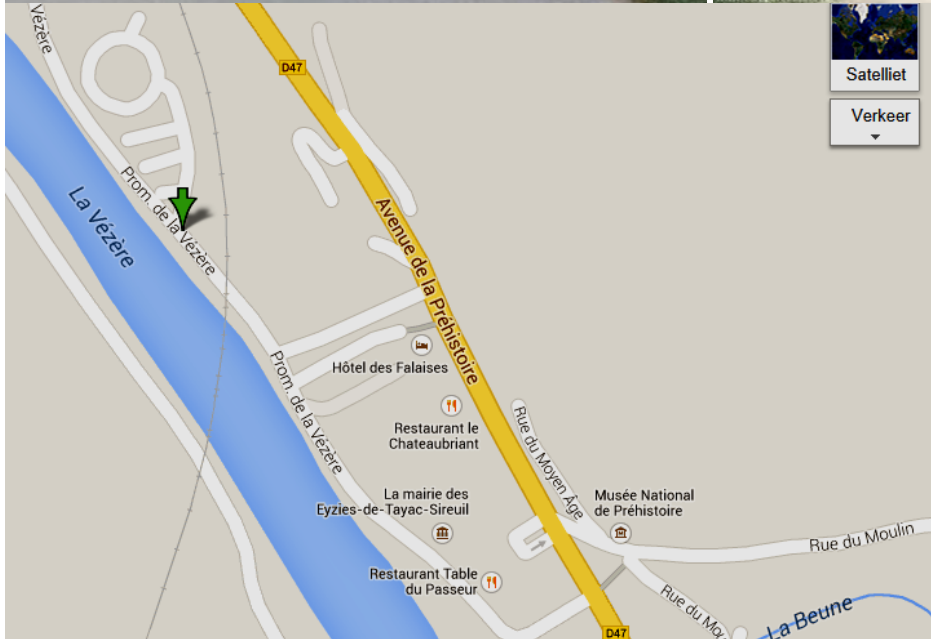

Les Eyzies-de-Tayac 24620 6 Meningen / Beoordeling: 7.8 CP Markt op maandag

P de la Vezere Camperplaats N 44.93791 E 1.01004 C

 50 onbekend 48-uur 01/01-31/12 +33 5 53 06 97 15

mooie ruime parking met schaduw - speciaal voor campers, om de hoek van het prehistorisch museum en cro-magnon grotten, langs de rivier - rustige gelegen - prachtige omgeving - centrum dichtbij - camper 5,- [komen 2 maal per dag om geld te innen] - sani 2,- [met 2,- munt] - *2012

Guus en Margriet: 10-01-2013 - **Beoordeling: 7** **Mening:** Mooie plek even buiten het dorp bij de rivier, geen gemarkeerde plekken, zelf uitzoeken. Toiletgebouw niet echt schoon (mei 2012).

Gemeenteambtenaar komt langs om geld op te halen en praatje te maken! Kosten in 2012 zijn euro 5,-- voor staanplaats en 2,-- voor water.

Van: niek: 10-10-2011 - **Beoordeling: 8** **Mening:** Mooie plek om de te staan. Dichtbij alle voorzieningen, winkels en het museum. Schone en rustige plek. Af en toe dendert wel de trein langs, maar dat hebben we niet als storend ervaren.

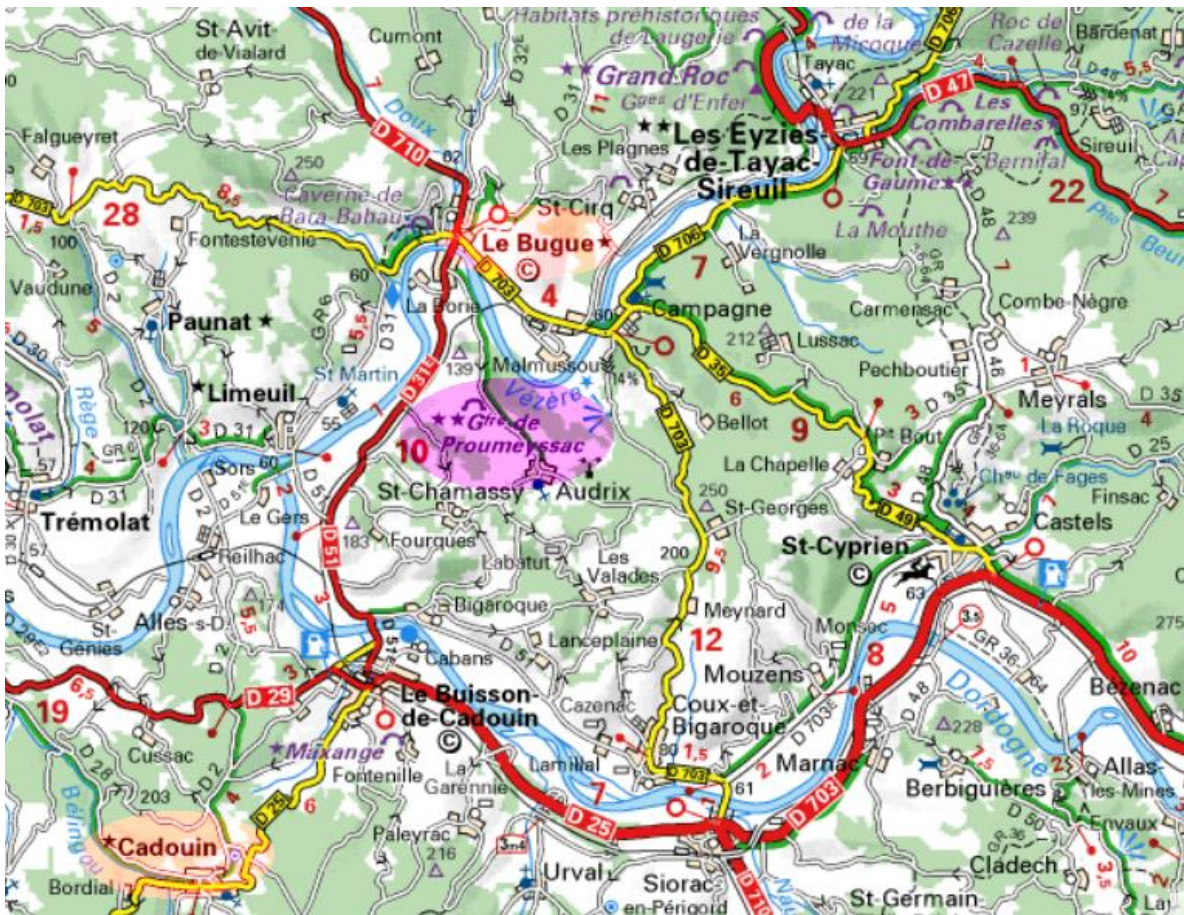
Van: Guus: 14-06-2011 - **Beoordeling: 9** **Mening:** Wij stonden hier 2 nachten begin juni 2011. Schitterende parking met heggetjes afgescheiden. Staged werd om 8.30 resp. 7.45 uur (!) opgehaald door een plaatselijke vriendelijke politieagente. Mooie plek om vanuit de omgeving te voet te verkennen. Veel grotten, musea etc. op loopafstand

Inderdaad een ruime en goede plek. Er staan zelfs een paar belgen...

We wandelen eens naar het dorp voor wat inkopen en een bezoekje aan de toerist info.

Zaterdag 6 september

Vandaag naar **Gouffre de Proumeysac** en het **klooster van Cadouin**. Daarna terug naar La Bugue om te overnachten.

Proumeyssac is momenteel de grootste ingerichte holte van de Périgord.
<http://www.sites-en-perigord.com/nl/sites/maison-forte-reignac.html>

Je komt via een tunnel gemakkelijk in dit immense onderaardse gewelf met wanden die versierd worden door tal van kristallisaties die ongelofelijk dicht op elkaar staan.

Het spel van het licht onder begeleiding van muziek maken de originaliteit van deze plaats nog groter. Het bezoek van 45 min. met toelichting van ervaren gidsen laat een onvergetelijke indruk achter.

De dicht op elkaar liggende en zeer gevarieerde kristallisaties die de wanden van dit enorme onderaardse gewelf sieren, dat in een oogopslag kan worden bekeken, zijn geologisch erg interessant.

Het traditionele bezoek

Je komt via een tunnel gemakkelijk in dit immense onderaardse gewelf met wanden die versierd worden door tal van kristallisaties die ongelofelijk dicht op elkaar staan.

Het spel van het licht onder begeleiding van muziek maken de originaliteit van deze plaats nog groter. Het bezoek van 45 min. met toelichting van ervaren gidsen laat een onvergetelijke indruk achter.

Afdalen in een gondel

Voordat de toegangstunnel werd gegraven, daalden de bezoekers met z'n drieën tegelijk af in de afgrond in een gondel die door een paard werd bewogen.

Dit systeem is onlangs weer in gebruik genomen. Degenen die dat willen kunnen nu de afgrond op een heel speciale manier bezoeken, net als in het begin van de vorige eeuw. Sensatie gegarandeerd! (max 11 pers.)

Rond de Afgrond ...

Buiten zijn er meerdere voorzieningen gemaakt om de bezoeker nog meer te bieden. Alle installaties rond de Afgrond zijn eenvoudig toegankelijk en gratis.

• De Geologische Ruimte (Espace géologique)

Deze ruimte is gemaakt zodat verschillende verschijnselen beter worden begrepen. Groot en klein kunnen hier niet om heen. Dankzij borden met illustraties en een kunstmatig beekje, zien de bezoekers wat de ontwikkelingen in de vier grote geologische tijdvakken waren en hoe grotten werden gevormd.

• Bosparkoers

Op de vlakte waar de afgrond in ligt staan verschillende soorten bomen die voorkomen in de Périgord. Langs de wandelroute worden ze met borden toelicht. Aan het einde van het pad, op 300 meter, heeft u uitzicht over het beroemde Vézère dal tot aan de rotswanden van Les Eyzies.

• Park

Om te ontspannen er is onder de bomen een park aangelegd (speeltuin, picknickveld). In het midden staat een grote ontvangstruimte met daarin het café en de souvenirwinkel. Alles is er hier zo gemaakt dat iedereen zich prettig voelt en plezier heeft.

• Parkeerplaats

Er is direct naast de afgrond een parkeerplaats aangelegd. Hij heeft een grote capaciteit en voorkomt dat u onnodige inspanningen moet doen om bij de afgrond te komen. Speciaal bestudeerd voor bussen en groepen.

De afgrond de Proumeyssac is voor het 3e millenium opnieuw van verlichting voorzien en grondig aangepakt, zodat nieuwe mooie dingen tevoorschijn zijn gekomen. Het nieuwe bezoek, met de steun van een gloednieuwe technologie, voldoet aan de vele verwachtingen van het publiek.

BELANGRIJK ! In drukke periodes (juli/augustus), wordt sterk aangeraden om te reserveren.

Gratis reserveren op +33 (0)5 53 07 85 85 of per internet : www.gouffre-proumeyssac.com

Het hele jaar open behalve in januari –

Dernière visite : départ 15 minutes avant l'heure de fermeture.

Renseignements pratiques

Visite guidée et commentée 40 à 45 mn • Parking gratuit •

Traduction multilingues

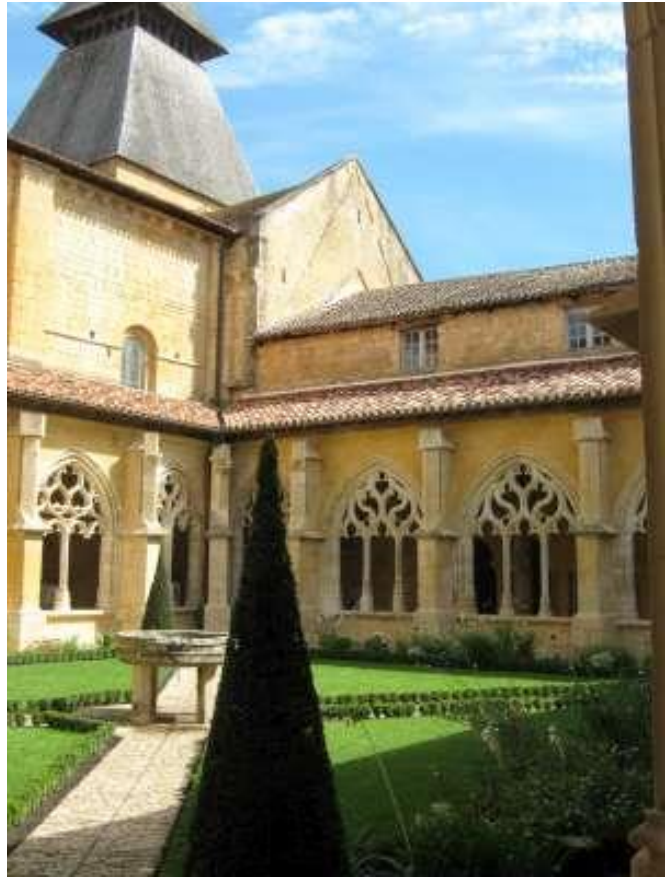
Les commentaires des visites sont diffusés simultanément en anglais, hollandais, allemand, espagnol, italien et japonais par un système d'audioguides très perfectionné

Déjà célèbre au XVIIIe siècle pour ses terrifiantes légendes, le Gouffre de Proumeyssac ne fut exploré qu'en 1907.

Bâptisé "Cathédrale de cristal", Proumeyssac est aujourd'hui la plus grande cavité aménagée du Périgord.

Par un tunnel, on accède facilement à cette immense voûte souterraine aux parois ornées d'une multitude de cristallisations d'une densité et d'une beauté exceptionnelles. La nouvelle mise en lumière, soutenue par un accompagnement musical complète l'originalité de ce site. La visite de 45 mn, commentée par des guides expérimentés, laisse un souvenir impérissable.

Nadien gaat het verder naar de **oude kloostergang van Cadouin**.

L'abbaye de Cadouin est située à distance presque égale entre Bergerac et Sarlat. Fondée en 1115, il subsiste de cette époque l'église abbatiale, la sacristie et la base romane des bâtiments conventuels.

Elle devient cistercienne en 1119 dans la filiation de l'abbaye de Pontigny, elle-même l'une des quatre filles de Cîteaux. Onzième abbaye rattachée à l'ordre, elle en suivra désormais la règle.

Le cloître gothique flamboyant date de la fin du 15e. L'activité monastique de Cadouin s'est interrompue en 1790 lors de la Révolution Française. Celui qui s'arrête à Cadouin prendra tout son temps pour voir le soleil dessiner au pochoir des arabesques sur le sol des galeries.

Près de 10 siècles d'histoire flottent ici et font de Cadouin un endroit universel, immuable et serein.

En juillet-août : visites nocturnes au flambeau. Ateliers famille (calligraphie, enluminure).

Période d'ouverture Du 16/02/2013 au 31/12/2013

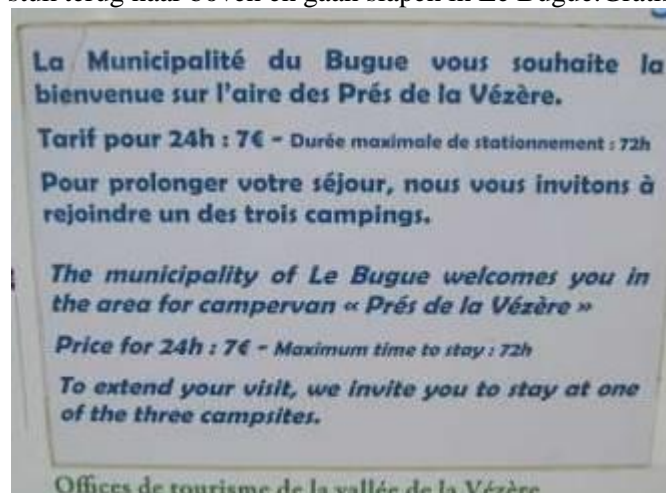
Prix adulte : 6 €

Prix enfant (de 5 à 12 ans) : 3.50 €

Audioguides : 2 €

Durée de la visite : 45 minutes

We zijn sneller buiten dan verwacht. We hebben al mooiere kloostergangen en tuinen gezien. En dit was niet echt de omweg waard. We rijden een stuk terug naar boven en gaan slapen in Le Bugue. Gratis is het er niet meer.

Le Bugue 24260 5 Meningen / Beoordeling: 8.6

CP Parking Pres de la Vezere [Voeg reactie toe](#) [Toevoegen aan favorieten](#)

Place Leopold Salme

Mix-parking

N 44.91679 E 0.92638 C

80

Onbeperkt

Onbeperkt

01/01-31/12

+33 5 53 02 75 80

Intermarche, Lidl en Aldi om de hoek - goede plaats voor kinderen en honden - leuke terrasjes en eethuisjes - centrum 500m

camper 0,- lozen 0,- water 0,- *2012

Gerelateerde links

Plaats info

Meteo

Hennie Geplaatst: 14-10-2013 Beoordeling: 7 Mening: Jammer dat je niet echt langs de rivier staat of naar het dorpje kunt kijken. Er is een sanitairgebouw en je kunt lozen en gratis water tappen. Vlakbij het dorpje en inderdaad de supermarkt. Maar wel vastgezet in het drassige gras. Wij vonden het niet heel erg leuk hier maar dat kan ook aan het regenachtige weer hebben gelegen.

R.H.Kruger Geplaatst: 22-10-2012 Beoordeling: 9 Mening: Ook dit jaar (2012) in september hier weer een paar dagen gestaan. Het is soms wel echt druk hier, met zo'n 50 campers die allemaal een mooi plekje willen hebben. Toch een top plek met sani en winkels om de hoek.

Zondag 7 september.

We gaan het programma aanpassen, omdat we toch wel volgende zaterdag naar de markt in Sarlat willen. Castelnaud – Beynac – St Cybranet – La Roque Gageac zullen voor de volgende week zijn.

We rijden ineens naar **Rocamadour**. Daarna naar **St Cirq la Popie**, en dan terug naar boven. We beperken ons tot de “verplaatsing” en tegen de middag staan we op de camping. In de namiddag lezen we wat bij, Tessy gaat het zwembad uitproberen.

Rocamadour 46500 9 Meningen / Beoordeling: 7.7 Camping Le Relais du Campeur

L'Hospitalet, kruising D673 en D36 GPS N 44.80427 E 1.62760 C

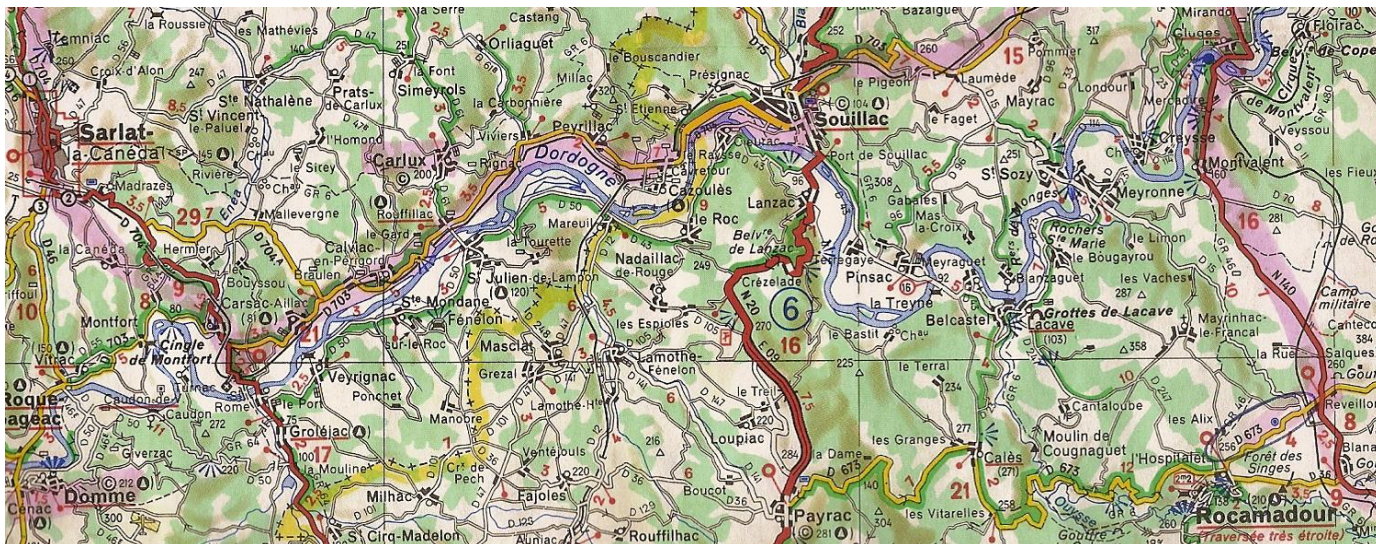
100 ? onbekend onbeperkt 01/03-01/11 +33 5 65 33 63 26

prijs is incl wc, warme douches en sani + water - toegang tot zwembad [juni-sept] - dorp 500m

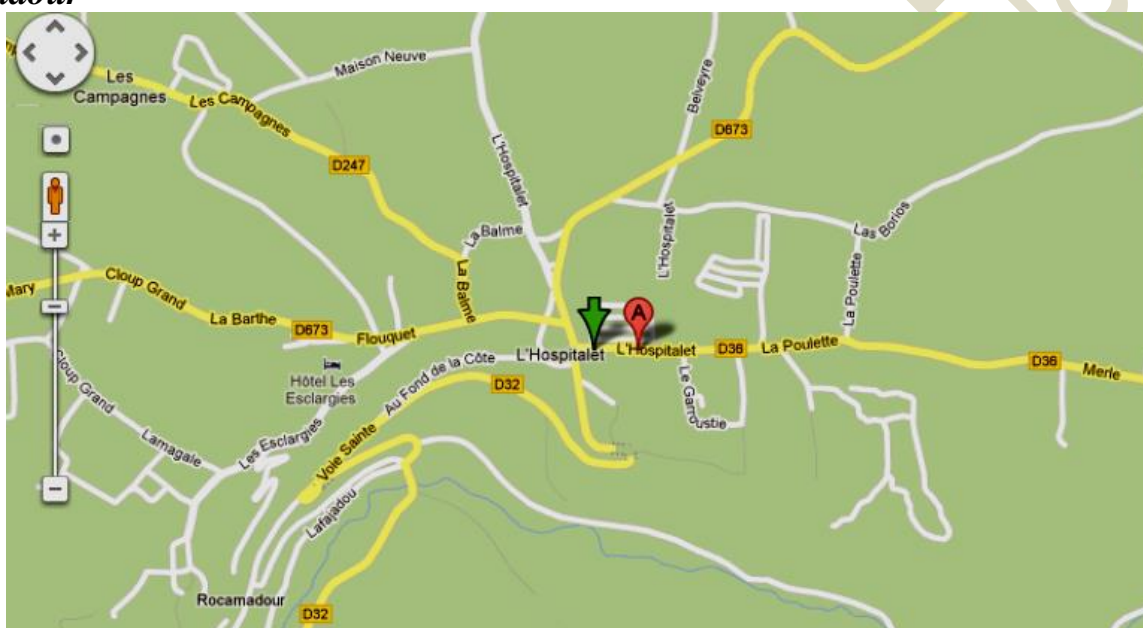
camper 8,-/10,-/24u [12-12u] incl sani + water + douche + zwembad - extra pers 3,50 - tax 0,20/pppd - kind

1,80/2,50 - stroom 2,60 - huisdier 1,- sani voor passanten 5,- *2011

Rocamadour

Maandag 8 september 2014.

Na een bezoekje aan de tourist info in L'Hospitalet gaan we naar beneden voor de verkenning van Rocamadour.

Het is een mooi stadje, maar toeristisch...het ene boetiekje naast het andere restaurantje...

Eén straat, en dat is het. Maar dan is er de klim naar het heiligdom, en de Zwarte Madonna.

En daarna de kruisweg tot aan het kasteel.

Wie het klimmen niet ziet zitten kan met de lift tot boven.

Van aan het kasteel en de parking kan je (op dezelfde "hoogte") in een kwartiertje terug naar de camping.

Wij gaan met de trappen terug naar beneden, en daarna via de weg terug naar L'hospitalet. Wij zijn blij dat het restaurant op het hoekje nog open is en aan tafel kunnen als we in de vroege namiddag terug aan de camping komen.

Van uit L'Hospitalet had je een mooi uitzicht op Rocamadour en aan de buitenkant had je een mooi zicht op L'Hospitalet zelf.

s'Avonds gaan we met het toeristisch treintje (stopt op de camping) nog eens terug naar het verlichtte stadje. Mooi, een aanrader...

Rocamadour is een stad in Frankrijk, in het Centraal Massief, departement Lot. De stad is na Lourdes de meest bezochte bedevaartsplaats van Frankrijk.

De stad is gebouwd op een rots midden in de Causse de Gramat, een uitgestrekt kalksteenplateau en onderdeel van de Causses du Quercy. Boven op de rots ligt een burcht. Via een slingerend pad (of een lift voor de mindervaliden) kan men het heiligdom bereiken, een reeks van kapellen met fresco's en een kerk. Via een trap, waarin vele fossielen van mariene herkomst zichtbaar zijn, komt men onderaan de berg. Daar ligt het zeer toeristische stadje met zijn nauwe straatjes.

De naam van deze heilige plaats is van het Occitaanse 'roc amator'; de rots van Amadour. Deze rots is in de vroege middeleeuwen uitgekozen door een Sint-Amadour als woonplaats.

Sint-Amadour leidde een kluzenaarsbestaan en wordt in een legende geïdentificeerd met Zacheüs, een leerling van Jezus. Hij is ook de man van Sinte-Veronica, met wie hij samen vanuit het Heilige Land hier naartoe vluchtte.

In de 12e eeuw werd het lichaam van Sint-Amadour nog geheel intact en onaangetast aangetroffen in een tombe in de bergwand. Het lichaam werd in de kapel gelegd waar men vervolgens op zijn wederopstanding wachtte, die echter niet kwam. Later is het lichaam door de protestanten tijdens een van de vele godsdienstoorlogen verbrand.

Rocamadour werd een zeer populaire bedevaartsplaats op de weg van Noord-Europa naar Santiago de Compostella. Veel bekende mensen kwamen naar Rocamadour op pelgrimstocht, waaronder koning Lodewijk de Heilige en Hendrik III van Engeland die in Rocamadour op wonderbaarlijke wijze genezen zou zijn van een ziekte.

Naast de tombe van Sint-Amadour is de Zwarte Madonna van Rocamadour een belangrijke reden voor een pelgrimsbezoek.

Bezienswaardigheden

Tussen de stad en de burcht in liggen zeven heiligdommen aan de Parvis des Églises, **te bereiken door een trap met 223 treden, of een lift.**

Porte du Figuier, poort uit de 13de eeuw

Grand Escalier, trap met 223 treden

Porte du Fort, geeft toegang tot de Enceinte sacrée, het heilige binnen de muren

Parvis des Églises, met de zeven heiligdommen o.a.: Basiliek de Chapelle Notre-Dame, wonderkapel drie kapellen: St. Jean-Baptiste, St. Blaise en Ste. Anne

Basilique St-Sauveur

Église St-Amadour

Chapelle Notre-Dame, met de Zwarte Maagd

Chapelle St-Michel

Buitenmuur

*Musée d'Art sacré Francis-Poulenc, gewijd aan de componist Francis Poulenc die tijdens zijn bezoek aan Rocamadour in 1936 *Litanies à la Vierge noire de Rocamadour* componeerde. Het museum heeft een schatkamer.*

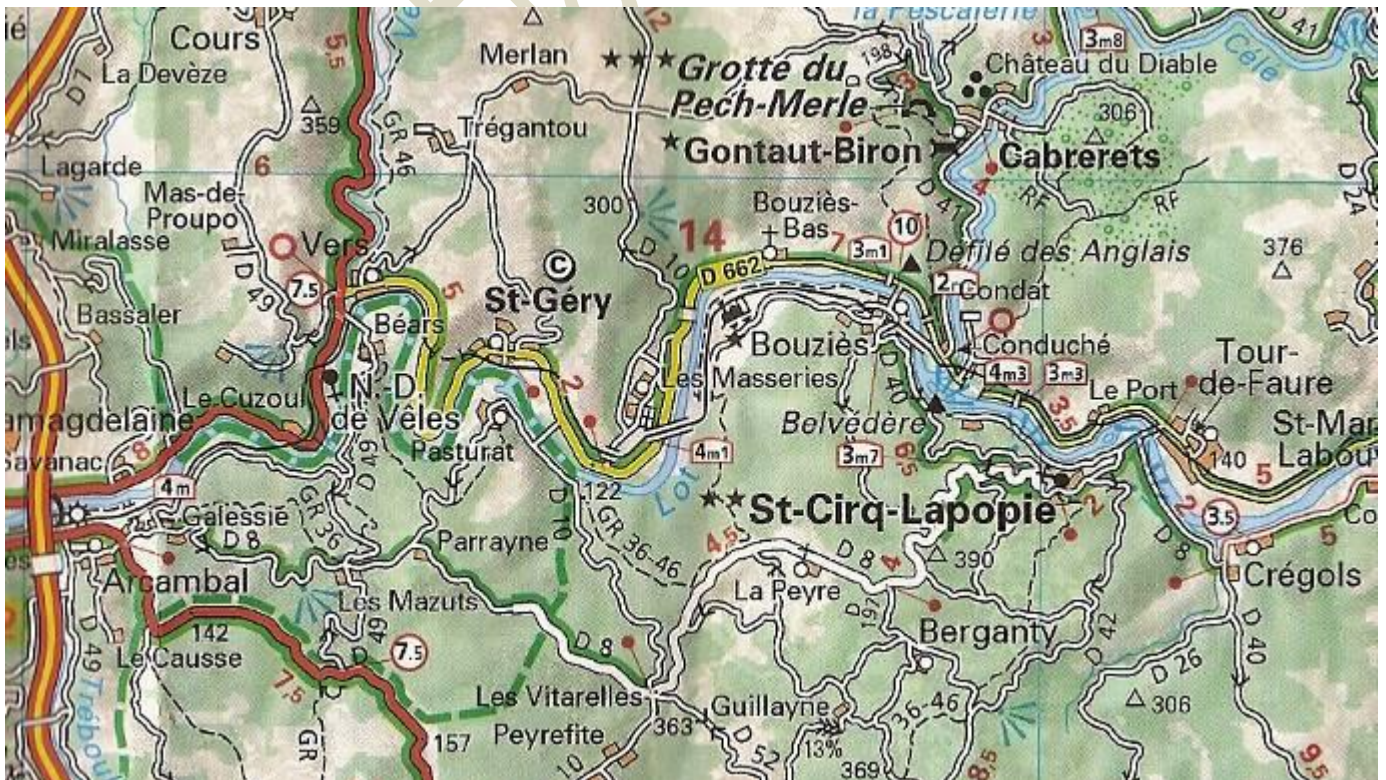
Rocamadour is ook bekend om zijn geitenkaasjes (Rocamadour AOC, ook cabécous geheten) en de ganzenleverpaté die in de omgeving wordt gemaakt.

In de stad (direct naast de VVV) ligt verder nog de Grotte des Merveilles, een van de vele grotten in het Dordognegebied waar prehistorische wandschilderingen zijn aangetroffen.

*In het stadje is ook een **zwaard** te bezichtigen dat volgens de overlevering Durendal, het zwaard van Roeland zou zijn.*

Dinsdag 9 september, vanuit Rocamadour gaat het verder naar beneden, naar **St Cirq La Popie**, en de "Chemin de halage".

St. Cirq Lapopie 46330 10 Meningen / Beoordeling: 8.4

CP Aire de Campingcar de St Cirq Lapopie Voeg reactie toe Toevoegen aan favorieten

zijweg D40

camping-laplage@wanadoo.fr

Camperplaats

N 44.47027 E 1.67908 C

40

Onbekend

48-uur

01/01-31/12

+33 5 65 31 24 14

aan het water - langs de Lot, achter camping La Plage, voor de brug - mooie, rustige, grote plaatsen aan rivier de Lot - geld wordt 's avonds opgehaald - douche 2,- bij camping - voorzieningen nov-april afgesloten - dorp op loopafstand

camper 7,50 - lozen 0,- water 2,- *2013

Gerelateerde links

- Plaats info
- Meteo
- Link naar GoogleMaps

gerdaenpeter Geplaatst: 18-08-2013 **Beoordeling: 6**

Mening: Wij vinden deze camperplaats veel te commercieel. Voor alles moet apart betaald worden. Voor minder geld sta je op een municipalcamping. Wij stonden met 38 gr. op open vlakte zonder schaduw. Groot nadeel is ook dat je ruim 20 minuten moet lopen, voor je bij de bakker bent. Dorpje zelf is prachtig.

TroLin Geplaatst: 06-07-2013 - **Beoordeling: 9**

Mening: Prachtige plek, vooral het 'oude' gedeelte rechts tegen de rivier aan. Bij de entree zijn er links een aantal nieuwe plekken bij gekomen, ook niet slecht, maar minder mooi gelegen. Wifi doet het alleen als je tegen de muur van de receptie zit.

Freddy en Marianne Geplaatst: 21-05-2013 **Mening:** Dit is een heel mooie, rustig gelegen camperplaats in een prachtige omgeving, aan de rand van het machtig mooie middeleeuwse stadje met zijn smalle en steile keienstraatjes, dat zich als het ware vastklampt aan de rotsen. We hebben hier op 25 april niemand gezien om het standgeld op te halen. Het servicepunt werkte ook nog niet;

Le chemin de halage est une merveille. On peut aller à St Cirq Lapopie à pied (environ 3 km); L'accès par le pont est en effet difficile pour les plus de 6 m 50 mais ça passe. Pas de difficultés pour repartir vers Cahors.

06/10/2013

Pas de problème sur l'aire de CC pour vider borne à jeton à demandé au restaurant. wc et lavabo a la disposition des promeneurs. L'aire de CC se trouve a l'entrée du chemin de Hallage, un peu plus loin a droite. Calme départ de gabarre jusqu'à

St Cirq Lapopie. quand au pont limité a 2,20m je suis passé sans problème avec mon intégral pas possible de se croiser et sortie sur la Départemental un peu serré mais avec la remorque sans problème.

Geplaatst: 04-11-2013 - Beoordeling: 8

Mening: Wij waren hier op 17 mei 2013. Helaas konden wij geen gebruik maken van de CP omdat de voorzieningen helemaal gerenoveerd werden. Het zag er allemaal veel belovend en netjes uit. Een heel mooie plek lijkt het te worden. Een mooie wandeling is langs het jaagpad naar het mooie dorp St.Cirq.Lapopie. Je komt langs heel mooie rotsgravures.

Jean-Pierre Geplaatst: 12-02-2013 Beoordeling: 7

Mening: Erg rustig, mooie omgeving, puur natuur wel hobbelig terrein en gras! Zeer moeilijk voor service en water tanken????? Men kan er kano's en kayak's huren en de lot afvaren.

ad en yvon Geplaatst: 17-10-2012 - Beoordeling: 8

Mening: 27/09/2012 Prachtige plek. Een wandeling langs de Lot naar St. Cirq Lapopie is een aanrader (3,9 km). Weinig druk op het watertappunt, schroefdraad is geen standaard.

- Les Parkings à Saint Cirq Lapopie

Nom du Parking	Prix	Situation
P1	Gratuit	Le Parking se trouve tout en bas du village au niveau de la Halte Nautique. Il y a peu de places. Les Campings-Cars peuvent y stationner la nuit pour un montant de 7€

P2	3 €	Parking pour véhicule léger. Il se trouve en montant dans le village au lieu-dit Bancourel sur la droite après la Halte Nautique.
P3	3 €	Parking en face de P2. Au lieu-dit Bancourel, c'est le parking de gauche.
P4	4 €	Parking face à la poste, réservé aux véhicules légers. C'est le parking le plus proche du village à pieds.
P5	3 €	Parking en haut du village (à 300m). Réservé aux véhicules légers.
P6	De 2 à 5 €	Parking en haut du village. Il se trouve à la croisée des routes entre Bouziès et Arcambal. L'accès se fait par la route d'Arcambal et la sortie côté Bouziès. Prix : 2 € pour les véhicules légers, 3 € camping-cars, 5 € pour les bus.

- Tombe d'André Breton au cimetière de Batignoles, Paris
- Tombe de Rignault en dessous de sa maison, en empruntant le chemin des lavandières
- Depuis le rocher de la popie, on surplombe le Lot de 80m
- **Camping car pour aller à Bouziès = route en haut du village, direction Bouziès (D 40), c'est la route touristique, car impossibilités de traverser le pont de Bouziès depuis la vallée du Lot**
 - Chapelle Sainte Croix : 20 mn de montée, départ = bord de la route, sur la droite, après le cimetière, c'est le GR36, balisé en rouge et blanc
 - **Visite de la grotte du Pech Merle l'été = le matin de préférence sans réservation à l'ouverture** et sur réservation sinon
 - Eglise = XVIe siècle et reste de l'abside romane XIIe siècle
 - Nom de l'église : Saint Cyr et Sainte Julitte, construction en 1522
 - Maison la plus ancienne du village = XIIIe siècle (qui fut l'auberge des mariniers au XIXème siècle et la maison d'André Breton à partir de 1950), les maisons datent du XIIIe au XVIe siècle
 - Lapopie = racine « lapopa » = mamelle, c'est la forme du rocher et Saint Cirq nom d'un jeune martyr au IVe siècle sous Dioclétien en actuelle Turquie
 - Pique nique = 1 table au parking de la poste, 1 table place du Carol en plein soleil et à la halte nautique (1,5km du village), une dizaine de tables au bord du Lot (soleil et ombre)
 - WC = à l'entrée du parking P4 à 3,50€ et à côté de l'OT
 - Distributeur de billets = en face de la Poste, entrée du parking P4 à 3,50€
 - Pour trouver la halte nautique avec le GPS : taper « le port »
 - Musée de Cuzals : prêt d'un parapluie en cas de pluie
 - Lieux de baignade : dans le Lot à la halte nautique : « la plage » plage aménagée et surveillée les après-midi en juillet et août, à Cahors également. Dans le Célé : Cabrerets, Orniac, Sauliac sur Célé, Marcilhac sur Célé, lieux de baignades non surveillés sur le Célé...
 - Croisières sur le Lot : arriver 15 à 20 minutes avant le départ du bateau (pour avoir le temps de payer et de choisir sa place sur le bateau), possibilité de louer des gabarots à l'heure ou à la journée
 - **Chemin de halage : matin au soleil et à l'ombre l'après-midi.**
 - Gîte d'étape : réservation indispensable et obligatoire le matin même au plus tard au 05 65 31 21 51 (fermé le mercredi et le dimanche, donc réservation la veille)
 - Parkings à Saint-Cirq : Interdiction de se garer dans le village même sauf pour les personnes handicapées bénéficiant du macaron (pour cela prendre la rue qui est marqué « interdit de stationner »)
 - **Aires pour campings cars : 7€ la nuit à la plage de Saint Cirq, eau et électricité 2€, gratuit vidange et sanitaires. Bouziès à la halte nautique : gratuit, vidange et eau. Vers à proximité du tennis : 5€ le stationnement, vidange, eau et sanitaires gratuits (ouvert à partir du 1er mai)**
 - Musée de l'insolite : attention : ne pas s'arrêter au bord de la route pour prendre des photos sans l'accord du propriétaire, donc « obliger » de visiter le musée
 - Châteaux des Anglais : ne se visitent pas, ce sont des fortifications à admirer dans la falaise, un à voir à Bouziès avant le tunnel, et aussi à Cabrerets. Ces fortifications ont toujours servi de refuges dès la préhistoire, mais aussi pendant la guerre de 100 ans et les guerres de religions. La guerre de Cent ans a beaucoup marqué, ce qui explique le nom donné
 - Maisons troglodytiques : La Toulzanie, c'est entre Saint Martin Labouval et Cajarc (ne se visitent pas)
 - **Village escarpé : prévoir de bonnes chaussures**

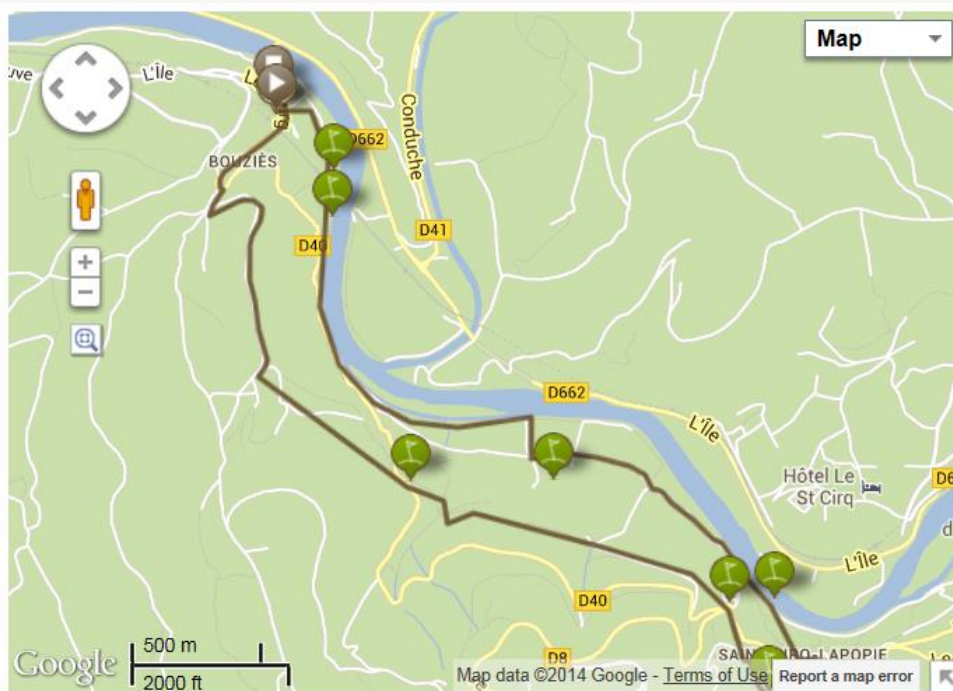

Périodes d'ouverture: Du 1 Juin au 21 Septembre

2014 - **Tarif** adulte (visite guidée) : 11 €

Nouveau : "L'Echappée du Lot" Croisière Aller simple en gabare de Bouziès à St-Cirq Lapopie (ou inverse) - durée 1h15 Retour à pied sur le chemin de halage dont une partie creusée dans la roche - durée 1h30 Des panoramas à couper le souffle : découvrez la vallée du Lot bucolique, ses falaises impressionnantes, le chemin de halage creusé dans le roc, l'écluse traditionnelle et Saint-Cirq Lapopie, le village préféré des Français, perché sur son piton rocheux. Notre guide vous racontera l'histoire du Lot et du Quercy, la batellerie, la vie des gabariers, les poissons et les crues de la rivière.

*De **Chemin de Halage** is een oud jaagpad wat is uitgehakt in de rotswand langs de oever van de rivier de Lot. Het pad werd gebruikt om in vroeger tijden trekschepen langs de Lot te kunnen trekken. Het middeleeuwse dorp Saint-Cirq Lapopie, wat 13 historische monumenten herbergt is een van de mooiste dorpen van Frankrijk. Gelegen op een klif 100 meter boven de rivier, Saint-Cirq Lapopie is een van de belangrijkste bezienswaardigheden van de Lot-vallei.*

Woensdag 10 september:

Vandaag bezoeken we de **grot van Pech Merle** en rijden dan door naar **La Roque Gageac**, een flink eind rijden.

CAMPING MUNICIPAL de CABRERETS, au bord de la rivière Célé, renseignements 05 65 31 26 61

Coordonnées GPS **DMS 44:30:29 N 01:38:40 E DD 44,508052 1,644591**

De Engelstalige versie van onze website is zeer compleet en gedetailleerd. Daar kunt u de gegevens vinden over openingsdata, tarieven en reserveringen.

***Openingstijden :** De kaartverkoop is van 9.30 u tot 17.00 u. Als u uw toegangskaarten enkele minuten voor het sluiten van de kaartverkoop koopt, vinden de rondleiding in de grot en het bezoek aan het museum normaal gesproken meteen daarop plaats, behalve wanneer het maximale aantal van 700 bezoekers bereikt is.*

***Reserveringen :** Om de grot en de schilderijen in goede staat te behouden, is het aantal bezoekers tot 700 per dag beperkt. Met name in juli en augustus is het verstandig tenminste een dag tevoren te reserveren, op onze website, of per telefoon (00 33) (0)5 65 31 27 05.*

U dient uw kaarten uiterlijk een kwartier voor het vastgestelde bezoek af te halen. Op zaterdag en zondag is het doorgaans kalm of matig bezocht.

Met uw kaart kunt u de grot bezoeken, de film zien en de museumexposities ontdekken.

Het bezoek begint direct: de volgorde van het bezoek (grot+film+exposities, dan wel exposities+film+grot) wordt u meegedeeld bij de aanschaf van uw kaart.

De rondleiding in de grot vindt plaats in groepen (maximaal 25 personen) en duurt 1 uur. Een gids geeft commentaar in het Frans. Het preciese tijdstip van het bezoek van de grot wordt u door de receptioniste meegedeeld bij aankoop van uw kaart, en staat op uw kaart afgedrukt.

Voor het bezoek van de grot kan men gratis een papieren gidsje lenen, voor buitenlanders vertaald in het Engels, Nederlands, Duits, Italiaans, Spaans, Deens, Hebreeus, of Japans. Deze gids is in grote letters gedrukt en kan in de grot bij elke bezienswaardigheid gelezen worden. In de grot heerst een temperatuur van 12,5° C, men moet zich dus warm kleden! Dieren worden in de grot en in het museum niet toegelaten.

Museum:

De exposities zijn gratis te bezoeken, de commentaren zijn in het Frans en Engels.

De documentaire film duurt 20 minuten en is in het Engels ondertiteld.

Gratis parkeren.

Kaartverkoop bij de ingang van het museum.

De parkeerterreinen, de kaartverkoop, de grot en het museum zijn allemaal op dezelfde plek.

Tarifs et Horaires

Le même billet permet de visiter la grotte, de voir le film au Musée et de visiter les expositions du Musée de préhistoire.

OUVERTURE en 2014 :

Tous les jours, samedis, dimanches et jours fériés compris, du dimanche 06 avril au Mardi 11 novembre

inclus.

PARKING GRATUIT

Horaires : La vente des billets a lieu de 9h30 à 17h à l'entrée du musée. Même si vous prenez vos tickets quelques minutes avant la fermeture de la billetterie, la visite de la grotte et du musée s'effectue normalement ensuite, sauf si la limite des 700 visiteurs a été atteinte.

Tarifs Grotte 2014 :

Individuels 15 ans et plus	10,00 euros
Individuels de 5 à 14 ans	6,00 euros
Individuels moins de 5 ans	Gratuit

Réservations : Pour la conservation de la grotte et des peintures, **le nombre de visiteurs est limité à 700 par jour**. Il est prudent, particulièrement en juillet et août, de réserver par téléphone, au moins la veille (3 ou 4 jours avant en juillet-août), au 05 65 31 27 05 (+33 5 65 31 27 05 pour un appel de l'étranger). Le retrait des billets doit avoir lieu impérativement un quart d'heure avant l'heure convenue. Les samedis et dimanches sont généralement des jours plus calmes ou d'affluence moyenne.

[Faites votre réservation en ligne](#)

Groupes : Les groupes - 25 personnes ou plus - peuvent être reçus du 15 janvier au 15 décembre. La réservation est obligatoire au moins une semaine à l'avance. Le retrait des billets doit avoir lieu impérativement une demi-heure avant l'heure convenue.

Déroulement de la visite (1 heure) : L'ordre de visite (grotte, film, expositions) est indiqué au moment de l'achat des billets. La visite de la grotte s'effectue en groupe (maximum 25 personnes). Elle est commentée en français par un guide. L'heure précise du début de votre visite de la grotte vous est indiquée par l'hôtesse d'accueil au moment de l'achat ; elle est imprimée sur le billet.

Visites guidées en Anglais, [sur réservation](#)

[Pour la grotte](#), un commentaire écrit est proposé aux visiteurs étrangers en Anglais, Néerlandais, Allemand, Italien, Espagnol, Danois, Hébreu, Japonais, Russe. Il est imprimé en gros caractères et peut être lu à l'intérieur de la cavité à chaque étape de la visite.

La température à l'intérieur de la grotte est de 12,5 °C toute l'année : il

faut se munir de vêtements chauds !

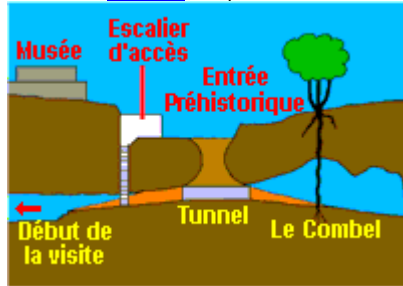
Les animaux ne sont pas admis dans la grotte ni au musée.

[Pour le musée](#) : la visite des expositions est libre; le film dure 20 minutes. Le film et les expositions sont commentés en Français et en Anglais.

Visite de la grotte

Dans le texte : BP signifie "before present" (avant le présent)
M signifie que l'élément est reproduit et analysé au Musée
F signifie que l'élément apparaît dans le film projeté au Musée
Photos : © R. Delon - Reproduction interdite

1 - Entrée

Les escaliers furent percés en 1923. Au bas des escaliers, sur la droite, on aperçoit le tunnel creusé dans l'éboulis qui a bouché l'entrée paléolithique il y a environ 10 000 ans. (M)

2 - La frise noire

Traces rouges : oxyde de fer, environ 25.000 à 24.000 ans BP ?
Dessins noirs : oxyde de manganèse environ 25.000 à 24.000 ans BP ?
Un cheval, quatre bisons, onze mammouths, quatre aurochs (M+F).

3 - Sur la corniche

A droite, en bas : vue sur les "chevaux ponctués".
A gauche, en noir : deux bisons, un mammouth, environ 25.000 à 24.000 ans BP ?
Au bas des escaliers, à gauche, en noir : bisons, mammouths, un mammouth utilisant le relief naturel de la paroi, environ 25.000 à 24.000 ans BP. ▲

4 - Le plafond

Tracés digitaux de différentes périodes, entre 26.000 et 24.000 ans BP ? Le plafond a été atteint en grim pant sur les blocs effondrés. Cercle échancré, mammouths, silhouettes féminines (M+F).
A droite sur les blocs, en noir : en bas un mammouth ; en haut un bison, environ 25.000 à 24.000 ans BP ? ▲

5 - La salle des disques

Chaque disque est formé de deux plaques de calcite séparées par une fente très fine. Ils ont été formés à partir d'une fissure de la roche. L'eau, chargée de carbonate de calcium, sortait par capillarité et a déposé la calcite sur les lèvres de la fissure. La calcite s'est cristallisée en cercles concentriques. A droite : griffade d'ours (M). A droite, au bout de la salle, au pied des escaliers : sur un grand disque on peut observer les deux plaques et la fente d'alimentation. ▲

6 - Traces de pas

Une douzaine d'empreintes d'un adolescent (ou petit adulte), sans précision de sexe, allant dans les deux sens.

L'authenticité de ces empreintes est assurée par le fait que l'entrée préhistorique fut bloquée lors de la dernière fonte glaciaire, vers 10.000 ans BP (M+F). ▲

7 - Galerie de l'Ours

Fin du niveau inférieur de la grotte. Dans cette galerie se trouvent de très vieilles colonnes. Elles se sont formées lors de la première phase de creusement de la grotte (environ 50 Ma) et furent érodées lors d'un remplissage en eau plus récent. Nous nous sommes enfoncés dans la colline et sommes environ à 50 m sous la surface.

Le plafond de la salle se trouve à environ 11 m de haut. ▲

8 - Couloir de l'Ours

Aux temps préhistoriques c'était un passage où l'on avançait en rampant.

Lors de l'aménagement de la grotte, le sol a été rabaissé et les déblais de calcite sont entassés de part et d'autre. A gauche, gravure : une tête d'ours, vraisemblablement inspirée d'un ours brun, environ 24.000 ou 23.000 ans BP ? (M) ▲

9 - L'Homme blessé

A gauche, en haut : arrivée du passage de la découverte.

L'homme blessé : à gauche, sous la voûte, en rouge : dessin d'un homme traversé par quatre traits, avec un signe aviforme (M+F).

AA côté, en rouge : un auroch, des signes. A gauche, en rouge : un bouquetin.

10 - Les perles des cavernes

Lors de pluies fortes et persistantes, l'eau s'écoule depuis un trou du plafond.

Cette chute d'eau intermittente entraîne du sable et des graviers.

Certains petits graviers restent prisonniers dans des cavités du bassin. Ils se recouvrent de calcite et sont polis par rotation sur eux-mêmes. La "toupie" est unique. (F)

11 - Les femmes-bisons

A droite, en rouge : la tête d'un cerf.

A gauche, en rouge : une main au pochoir et treize points.

A gauche, dessous, en rouge : silhouettes féminines, ponctuations, un mammouth, 25.000 à 23.000 ans BP ? (M)

12 - Les chevaux ponctués

A gauche, en noir : un bison, environ 25.000 à 24.000 ans BP ? Les "chevaux ponctués", plus ancien que 25.000 ans BP (datation C14). (M+F) Le cheval de droite : sa très petite tête est dessinée sur une partie de la roche qui évoque une tête de cheval. Sous son dos : un grand poisson en rouge qui ressemble à un brochet ou à un esturgeon (M+F). Le dessin du poisson a été réalisé en premier ; l'ensemble chevaux + ponctuations + mains a été réalisé ensuite.

Six mains au pochoir en noir, autour des chevaux, vraisemblablement réalisées par la même personne, soit en alternant les mains droites et gauche, soit en utilisant alternativement le dos ou la face de la main.

Ponctuations noires à l'intérieur et à l'extérieur des chevaux. Ponctuations rouges.

Le cheval de gauche : en rouge, sept signes en forme de crochets en utilisant le pouce de la main comme pochoir (M). A gauche, en noir : un bison, peut-être 20.000 ans BP.

14 - Galerie du Combel

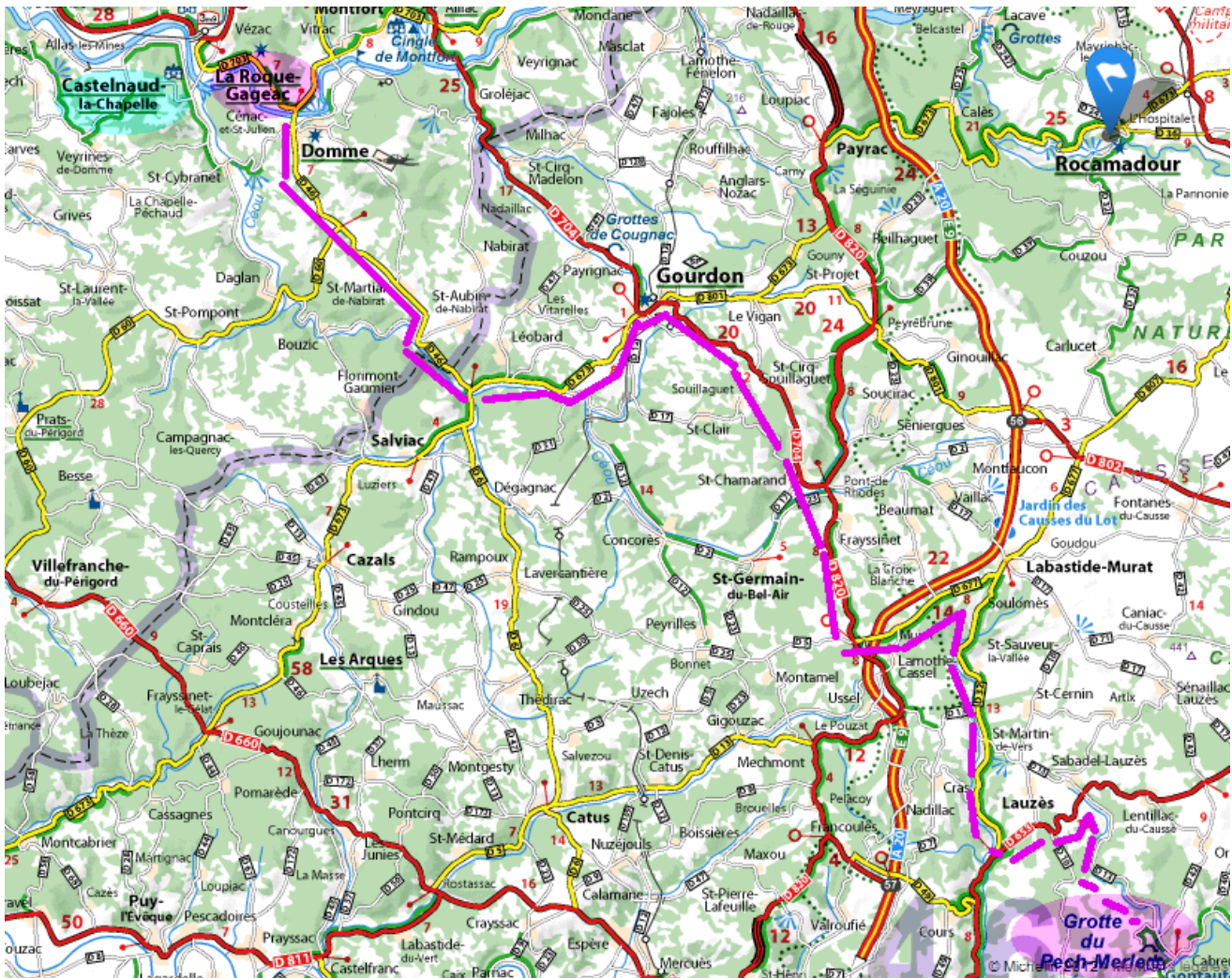
Le tunnel est percé à travers l'éboulis qui a obstrué l'entrée paléolithique. Racine d'un chêne qui a traversé la voute et pénétré dans la grotte (l'arbre qui possède trois troncs peut être observé en haut des escaliers en se dirigeant vers la billetterie, il porte un point d'interrogation peint en blanc). Sur le sol de la salle à droite on voit des bauges d'ours creusées dans l'argile. Des ossements trouvés sur le sol en divers points de la grotte sont présentés ici : ours, hyène, cheval, bison, cervidés, etc... (M)

14 bis - Galerie du Combel (suite)

La galerie du Combel se poursuit. Elle contient des peintures de la première phase artistique (plus ancien que 25.000 ans BP) : ponctuations rouges, chevaux, lion, cervidés. Ces graphismes sont contemporains du panneau des chevaux ponctués qui appartiennent eux aussi à la première période (M+F).

We eten nog onze bookes voor we terugrijden naar La Roque Gageac en Castelnaud. Wij willen op de camping gaan staan, die « op 200 meter van het dorp ligt »...maar dat blijkt in realiteit 2 km van het centrum te zijn. We verkiezen dan toch maar de camperplaats, die vlak in het centrum ligt. Na installatie – en betaling van 3 euro voor de parking « tot 19 uur », om 19 uur moeten we nog eens 7 euro bijbetalen om te overnachten - gaan we het minidorpje verkennen. Mooi, maar ook weer nogal klein. We schrijven ons wel in voor de « avondlijke verkenning » onder leiding van een gids. Leerrijk... Bij het vertrek in Pech Merle staat er 757,3 km op de teller, na aankomst in La Roque is dat 861,4 km

Sitecode - 1704
Frankrijk - Aquitaine NO [24-47]
Gewijzigd: 02/08/2014

La Roque Gageac 24250

Aire de Camping-Car

D703

Camperplaats

N 44.82454 E 1.18529 C

20

Onbekend

Onbeperkt

01/01-31/12

+33 5 53 29 51 52

rustige, mooie plaats aan de Dordogne bij het begin van het dorp - regelmatig controle door parkeerwachters - weinig schaduw - boottocht mogelijk - stroom op het servicestation - restaurant en winkels vlakbij

camper 7,- lozen ?,- water 2,- stroom 2,-/uur *2014

7 Reacties / Beoordeling: 7.7

[Voeg reactie toe](#) [Toevoegen aan favorieten](#)

mapquest
map data © OpenStreetMap and contributors, ODbL | Terms

Gerelateerde links

- Plaats info
- Meteo
- Link naar GoogleMaps

Jan Mensink Geplaatst: 08-09-2014 - **Beoordeling: 9** **Reactie:** We zijn al verscheidene keren op deze standaard camperplaats geweest en elke keer is het weer een feest om hier te staan vooral als je vooraan tegen de Dordogne staat. Je hebt dan een mooi grasveldje voor de camper waar je heerlijk kunt zitten. Het plaatsje zelf is zeer interessant en mooi en met de rondvaartboten heel druk bezocht, vooral door dagjesmensen. 's Avonds is het heel rustig.

marianne Geplaatst: 27-10-2013 - **Beoordeling: 8** **Reactie:** Helemaal geweldig, een prachtige locatie. In oktober lekker rustig en dan vanuit je camper het uitzicht op die verlichtte rotswand, helemaal mooi!

La Roque Gageac - Visite guidée du village

Le village de la Roque-Gageac, classé parmi les Plus Beaux Villages de France, est niché entre sa falaise et la Dordogne. Il bénéficie d'un microclimat, presque méditerranéen, grâce à son exposition plein sud. La Roque-Gageac aligne les façades blanches et ocres de ses maisons. De nombreuses petites ruelles mènent au pied de la falaise, depuis laquelle on peut profiter d'une vue magnifique sur la rivière. A côté de l'église à mi-falaise et grâce à ce solarium naturel, s'épanouit un étonnant jardin exotique composé de palmiers, bananiers, agaves, figuiers, cactus, bambous ... En prolongeant votre promenade, vous découvrirez le Manoir de Tarde, vestige de la Renaissance qui domine toujours le cœur du village. Pour découvrir le village de la rivière, le meilleur moyen est d'embarquer à bord des fameuses gabarres. Ces bateaux traditionnels à fond plats, utilisés autrefois pour transporter les marchandises le long de la Dordogne. La majorité des gabarres navigant sur cette partie de la rivière, ne faisaient que la descendre car elles étaient démontées à l'arrivée pour être vendues en tant que bois de chauffage.

A la découverte d'un des Plus Beaux Villages de France. Ancienne possession des Evêques de sarlat, La Roque Gageac était entièrement fortifié avec son fort troglodyte, son château, dont on peut encore voir quelques vestiges, ses ruelles étroites. Une activité fluviale très importante et une certaine douceur de vivre ont fait du village un des lieux de villégiature les plus courus de la région.

Rendez-vous le 11 mai et le mercredi à 21H30 de mi-juin à mi septembre (à 20H30 à partir de mi-août).

Visite gratuite. Durée : 1H.

Renseignements à l'Office de Tourisme de Sarlat Périgord Noir.

Partez à la découverte d'un des Plus Beaux Villages de France.

Ancienne possession des évêques de Sarlat, La Roque Gageac était entièrement fortifié avec son fort troglodytique, son château, ses ruelles étroites.

Une activité fluviale très importante et une certaine douceur de vivre ont fait du village un des lieux de villégiature les plus courus de la région.

Dates de la saison 2013 : - Le samedi 11 mai à 16H

- Du 12 juin au 11 septembre : tous les mercredis à 21H30 (à 20H30 à partir de mi-août)

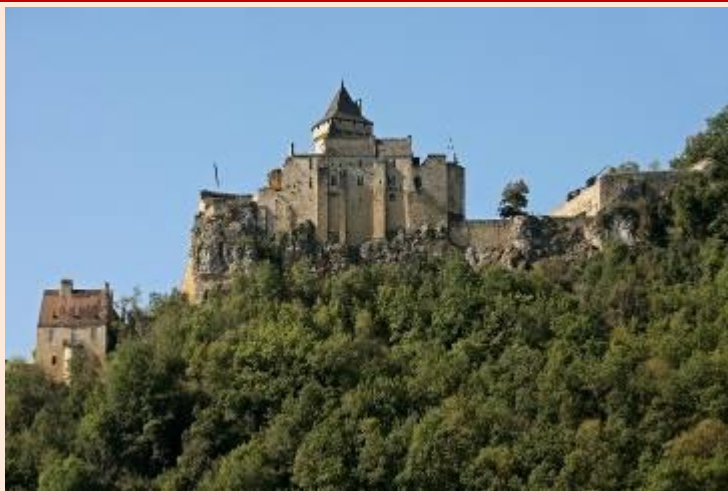
Donderdag 11 september bezoeken we het kasteel van Castelnaud. Van in La Roque is het 5,7 km rijden.

Parking is 3 euro, en je kan er met de MH zelfs overnachten, en er is een sani-zuil geïnstalleerd. Voor lange MH's is het misschien geen aanrader om tot boven te rijden. De GPS van parking en CP is N : 44,81588, en O : 1,14394.

Château de Castelnaud - Musée de la Guerre au Moyen Age

Accès château de Castelnaud

Accès au château: Coordonnées GPS :44°48'57.59" N 1°08'33.02"E

Op de parking boven aan het kasteel mag je ook overnachten. Er is ook een loosplaats en sanizuil.
Gps: N: 44,81588, O: 1,14394

Het fort van Castelnaud is gebouwd op een rotsige uitloper en biedt een prachtig uitzicht over het dal van de Dordogne.

De collectie wapens en harnassen en oorlogstuig dat op ware grootte is nagemaakt (katapult, ballista, slingereschut, blijde) laten u de oorlogskunst in de Middeleeuwen zien. Ook krijgt u een beeld van enkele facetten van het leven van de heren van Castelnaud, met de tuin die is geïnspireerd op de middeleeuwen en de gemeubileerde vestingtoren.

Tijdens het individuele bezoek zijn er tal van borden, interactieve terminals en maquettes. 's Zomers zijn staan rondleidingen met het thema oorlog in de Middeleeuwen op het programma in het Frans, Engels en Nederlands.

In het kasteel van Castelnaud, een Historisch monument, is sinds 1985 het museum voor oorlog in de Middeleeuwen gevestigd.

Het museum heeft een grote collectie (lansen, zwaarden, ponjaarden, artilleriestukken, verdedigingstenues enz.) De collecties zijn sober opgesteld en komen daardoor beter uit. Er wordt veel uitleg gegeven over het maken en gebruik van de wapens en harnassen. De ontwikkeling van het fort en de belegeringstechnieken wordt ook aangehaald in een diashow, films en videospelletjes voor het publiek.

Het hele jaar dagelijks geopend.

Februari, maart en van okt. t/m 11 nov. : 10 tot 18 uur - April, mei, juni en sept. : 10 tot 19 uur

Juli, augustus : 9 tot 20 uur - Van 12 nov. Tot eind januari: 14 tot 17 uur

Elke avond rondleiding om 20.15 uur, behalve in het weekend

Laatste toegang 1 uur voor sluitingstijd

Duur van het vrije bezoek 1 à 1,5 uur – Boekhandel – boetiek uit de Middeleeuwen het hele jaar geopend, taveerne in het hoogseizoen

> He museum van de oorlog in de Middeleeuwen

Buiten : Oorlogstuig, waarmee forten worden aangevallen, die levensecht zijn nageemaakt (blijde, slingereschut, ballista en donderbussen...)

In het museum : de artilleriezaal, de grote zaal voor het nachtverblijf, de lage zaal van de vestingstoren, de wapenzaal, de bovenste zaal van de vestingstoren, de zaal met maquettes, de werkplaats van de harnassmid.

Le château le plus visité du midi de la France

Le Château fort de Castelnaud est construit sur un éperon rocheux et offre un magnifique panorama sur la vallée de la Dordogne.

Il est entièrement consacré à l'art de la guerre au Moyen âge : collection d'armes et d'armures, des restitutions grandeur nature de machines de guerre (mangonneau, trébuchet, pierrière, bricole) vous feront découvrir l'art de la guerre au Moyen Age et certains aspects de la vie des seigneurs de Castelnaud avec le jardin d'inspiration médiévale et le donjon meublé.

Le circuit de visite libre est doté d'une riche signalétique, de multimédia, de bornes interactives et de maquettes.

En été, des visites guidées sur le thème de la guerre au Moyen Age sont programmées en français, anglais et néerlandais.

Contes médiévaux, essayage d'armures et de costumes, démonstrations de forge, tir au trébuchet, maniements d'armes et spectacle nocturnes sont proposés au gré des saisons : Demandez le programme ou consultez notre site internet : castelnaud.com

ANIMATIONS MEDIEVALES (vacances scolaires, jours fériés selon planning)

Spectacles de marionnettes, essayage d'armures et de costumes, démonstration de forge, tir au trébuchet, maniement d'armes et spectacle nocturne sont proposés au gré des saisons. Demandez le programme ou consultez notre site internet : www.castelnaud.com

En été : nombreuses animations médiévales, visites guidées en français, anglais et néerlandais, visite historique nocturne à 20h15 (réservation conseillée) et Taverne.

Librairie-boutique spécialisée Moyen Âge.

Fête de l'artillerie médiévale : samedi 18 et dimanche 19 mai

Période d'ouverture Du 01/01/2013 au 31/12/2013 Prix adulte : 8.40 €

Parallèlement à la restauration du château, la volonté de mettre en scène un château assiégé a encouragé la reconstitution de machines de guerre grandeur nature. Tous ces engins d'artillerie étant construits en bois, aucun n'est parvenu jusqu'à nous. Les seules sources écrites permettant leur reconstitution nous proviennent de livres de comptes, de miniatures, de recueils de dessins et de traités d'ingénieurs militaires du XIIIe siècle tels que Villard de Honnecourt ou Konrad Keyser.

L'iconographie médiévale a été minutieusement analysée pour concevoir des maquettes d'engins et des versions grandeur nature fonctionnant sur des champs de tir aménagés à cet effet. Grâce au travail de reconstitution, cette artillerie ainsi que les premiers canons apparus au début du XIVe siècle sont confrontés à l'architecture militaire qu'ils ont suscitée.

La grande arbalète à tour

Cette arbalète géante installée à un poste fixe est utilisée par les défenseurs d'une place forte. L'avantage de l'engin réside dans sa précision et la portée du tir : 300 m pour un carreau d'un mètre! L'arbrier original, construit en 1336, est conservé au musée de Quedlembourg (Allemagne).

La perrière et la bricole

La perrière et la bricole sont des machines à traction : des hommes tiraient sur des cordes pour faire basculer le bras et lancer des pierres. Considérées davantage comme des engins de défense, elles étaient très efficaces contre les charges de chevaliers ! Les reconstitutions ont démontré qu'un boulet d'un kilo atteint sa cible à 140 km/h.

Pour augmenter les performances de tir, les ingénieurs du Moyen Âge inventent des

Cliquez sur les photos pour les agrandir

la grande arbalète à tour

La perrière

machines plus puissantes pouvant être actionnées par la force mécanique, telles que le mangonneau à roues de carrier et le trébuchet.

Le mangonneau

Apparu vers la fin du XIIe siècle, cet engin dispose d'un contrepoids fixe de plusieurs tonnes. Les ingénieurs n'ont pas encore compris les avantages du poids articulé qui équipera plus tard les trébuchets. Ainsi faut-il des efforts considérables pour rabattre le mât !

Le trébuchet

Faisant également partie de l'artillerie à contrepoids, cet engin a été utilisé jusqu'au XVIe siècle. Malgré une cadence de tir faible, un à deux tirs à l'heure, il s'agit de la plus puissante machine du Moyen Âge ! Véritable arme de dissuasion, elle a fait capituler de nombreuses places à sa simple vue !

La bombarde

C'est au début du XIVe siècle que sont mises au point les premières armes à poudre. Leur manipulation est très délicate. Il faut attendre qu'elles refroidissent avant de les recharger, ce qui ralentit leur cadence de tir : pas plus d'un tir à l'heure !

Le mangonneau

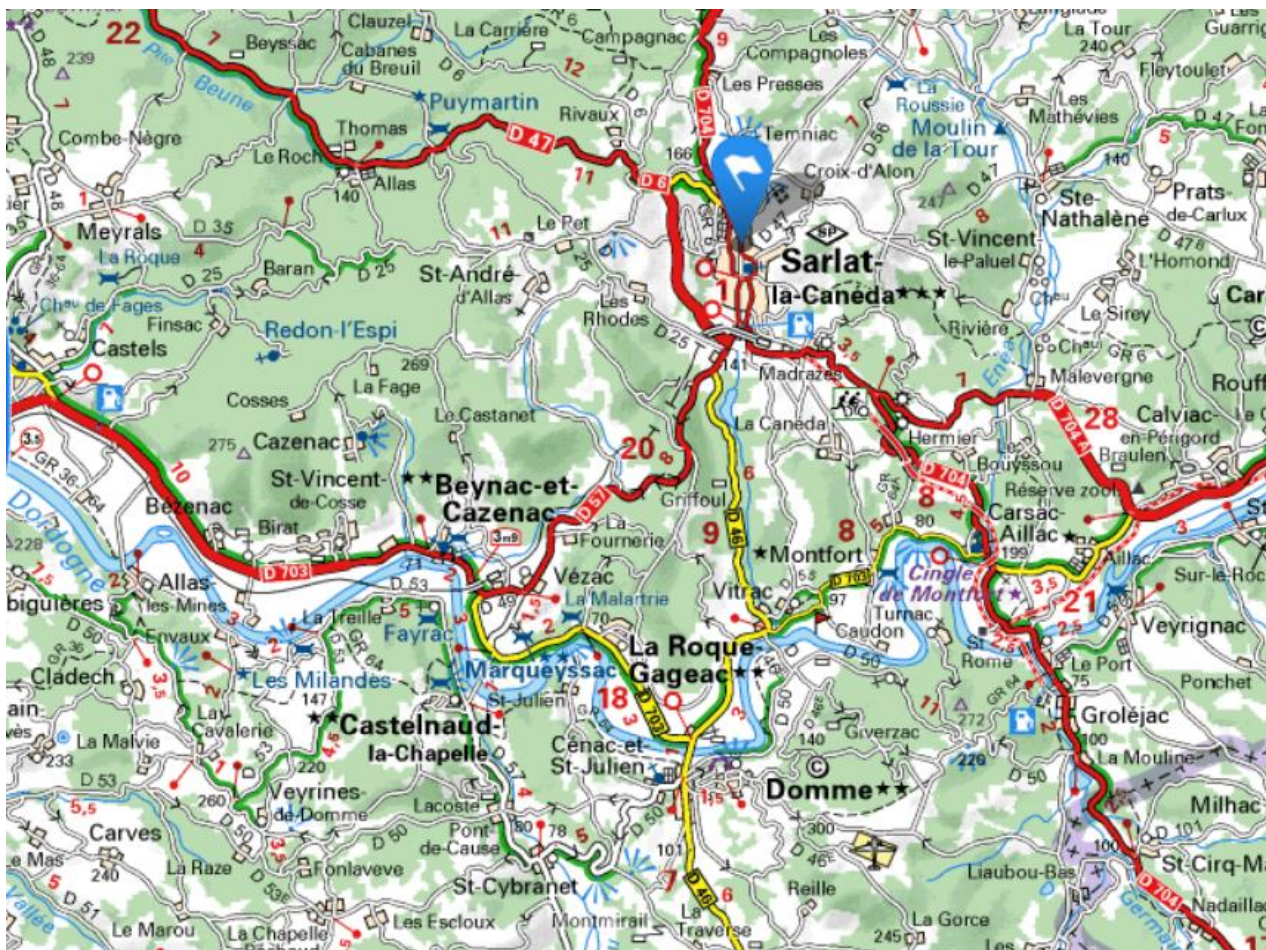
Le trébuchet

La bombarde

Het is middag voorbij voor we buitenkomen. Na de versterking van de inwendige mens gaat het richting Sarlat. Beynac is voorzeker ook een mooi dorpje, maar we laten het letterlijk links liggen.

Sarlat: Is niet alleen de hoofdstad van de **Perigord Noir**. Het is ook een historische stad die bijzonder goed bewaard is gebleven. Meer dan 1000 jaar architectuur valt er te bewonderen. Niet te missen is de grote markt op zaterdag. Dan wordt Sarlat herschapen in een drukke stad, vrij van autoverkeer, maar met zowat de hele streek op de been. Er wordt eten, kledij, kunst en heel veel artisanal verkocht. Overal spelen muzikanten en er is ook veel straattheater. **Gezien de eerder negatieve commentaren op de CP's, en omdat we toch wel tot zondag willen blijven, kiezen we voor de camping "het dichtsbij het oude centrum gelegen", "nauwelijks 10 minuten stappen"...jaja...bergaf. Want de camping ligt op een heuveltje, en na een vermoeiende marktdag duurt het wat meer dan 10 minuten om boven te komen...De camping heeft ook een voor veel campers ongeschikte losplaats, ook voor de onze.. aankomst in Sarlat 882,4 km. Indigo Camping Sarlat "Les Perières".**

Vrijdag 12 september 2014: vandaag op verkenning in het oude centrum van Sarlat: prachtig

In de stad Sarlat La caneda zijn de geschiedenis en zijn sporen goed bewaard gebleven. Sarlat is een middeleeuwse stad, die zich heeft ontwikkeld rond een grote Benedictijner abdij van Karolingische oorsprong. Het gebied stond onder kloosterlijke heerschappij en bereikte in de 13e eeuw haar hoogtijdagen.

De oorsprong van de abdij raakt verloren in de legenden. Hij bestaat al in de 9e eeuw, toen hij een van de zes grote abdiën van de Périgord was (Paunat, Belvès, Saint Front de Périgueux, Brantôme, Terrasson). De Karolingische abdij van Sarlat is als enige gespaard door de Vikingen, omdat hij ver van de Dordogne en zijn zijrivieren lag. Hij wist onafhankelijk te blijven en plaatste zich in 1153 onder de directe bescherming van de Heilige Stoel in Rome. De abdij werd weer opgebouwd in de Romaanse tijd tussen 1125 en 1160. In 1318 werd de abdij de zetel van het nieuwe bisdom dat was ingesteld door Paus Johannes XXII. De abdiijkerk werd de kathedraal van het diocees van Sarlat. De bisschoppen die de abten vervingen, begonnen met de architectonische veranderingen, die pas aan het einde van de 17e eeuw werden afgerond.

Van de 14e eeuw tot aan de Franse Revolutie werd de macht gedeeld door de bisschoppen en consuls. Toen Sarlat een bisschoppelijke stad was geworden, speelde het een belangrijke rol tijdens de Honderdjarige Oorlog. De stad vormde een voorraad soldaten, munitie en voorraden en werd ook verdedigd door de kastelen in de buurt. Hij kon hulp bieden aan andere steden die werden belegerd door de Engelsen: Belvès, Domme, Montignac, maar werd wel zelf Engels naar aanleiding van het Verdrag van Brétigny uit 1360. De stad sloot zich 10 jaar later aan bij de koning van Frankrijk, toen de opperbevelhebber Du Guesclin de Engelsen verjoeg. Terwijl hij dezelfde rol speelde als eerst, moest de stad zich twee keer overgegeven en leed onder de gewelddaden van de kapitein van Vivans en de burggraaf van Turenne.

De Fronde maakte in 1652 een einde aan de bloeiperiode. Sarlat werd opnieuw bezet door de troepen van Condé, maar bevrijdde zich in een bloederige strijd. De architectonische kwaliteit van zijn monumenten en gebouwen vormt een teken van haar energie en vermogen om staande te blijven in de grote economische stromingen. Door de verdwijning van het diocees (dat bij het bisdom van Périgoux werd gevoegd) bij de Franse Revolutie, verloor de stad haar vooraanstaande positie. De stad die onderprefectuur was geworden, verviel 150 jaar lang in een sluimerend bestaan, waar hij pas 40 jaar geleden uit ontwaakte. Er moet niet worden vergeten dat in Frankrijk tal van steden even interessante en pittoreske steegjes hebben gekend, en even prachtige monumenten. Deze schatten uit het verleden zijn echter geleidelijk aan vernietigd door het modernisme. Sarlat is op wonderbaarlijke wijze gespaard gebleven door de wet die op 4 augustus 1962 werd afgevaardigd, de zogenaamde Wet Malraux. Deze wet over de restauratie van behouden gebleven gebieden werd in Sarlat voor het eerst ten uitvoer gelegd in Frankrijk. Het centrum van het kleine middeleeuwse stadje met zijn 65 beschermde monumenten en gebouwen diende als pilot project om de financieringen en restauratiecriteria uit te werken.

Sarlat-la-Canéda is aangemerkt als stad van kunst en geschiedenis. Het is een stad die bekend staat als zijnde de stad met de hoogste dichtheid officiële monumenten ter wereld.

De belangrijkste monumenten en toeristische trekpleisters die u tijdens uw vakantie in de Dordogne in Sarlat moet zien en bezoeken zijn nog steeds :

- **Sainte-Marie kerk** door de architect Jean Nouvel omgevormd tot overdekte markt en cultuurcentrum
- **Saint-Sacerdos kathedraal** (12e tot 14e eeuw)
- **Kapel van de Récollets**, ofwel kapel van de witte biechtelingen (17e eeuw)
- **het Huis van la Boëtie** : Dit huis is het meest beroemde monument van het oude Sarlat omwille van haar elegante Renaissance architectuur en het feit dat het het geboortehuis is van de Franse filosoof en dichter Etienne de la Boëtie.
- **De tuin met grafnissen** (les Enfeus) (14e tot 16e eeuw) : In Europa is een grafnis een graf dat is ingebouwd in de dikte van een muur van een kerkelijk bouwwerk en in het algemeen voorbehouden aan mensen van adel. Er kunnen meerdere nissen boven elkaar staan en er kunnen liggende figuren boven en/of onder staan. Meerdere nissen kunnen de overledene laten zien op verschillende momenten in zijn leven. Ook kunnen er heiligen op staan.
- **De lantaarn der doden** (12e eeuw), bijna 10 m hoog, vrij zeldzaam in Frankrijk in dit formaat en in deze staat: een lantaarn der doden is een gemetseld bouwwerk, variërend van vorm en vaak langwerpige (als een klein fijn torentje), over het algemeen hol met daar boven op een opengewerkte opbouw (minstens drie openingen). Hierin hees men bij de schemering, vaak met een katrollensysteem, een brandende lamp die de overledenen als gids moest dienen.
- **Beulentoren** (Tour du Bourreau) en gedeeltelijke overblijfselen van de oude wallen
- Het **voormalige bisdom** waarin nu de VVV en expositieruimtes zitten

Visites nocturnes de la Cité médiévale de Sarlat

Venez déambuler au fil des rues médiévales et profiter de l'éclairage au gaz qui donne aux monuments de Sarlat un relief tout particulier et plonge la ville dans l'ambiance du temps jadis.

Rendez-vous : Visite sans réservation préalable

- en juin : à 22h tous les jours sauf le lundi;

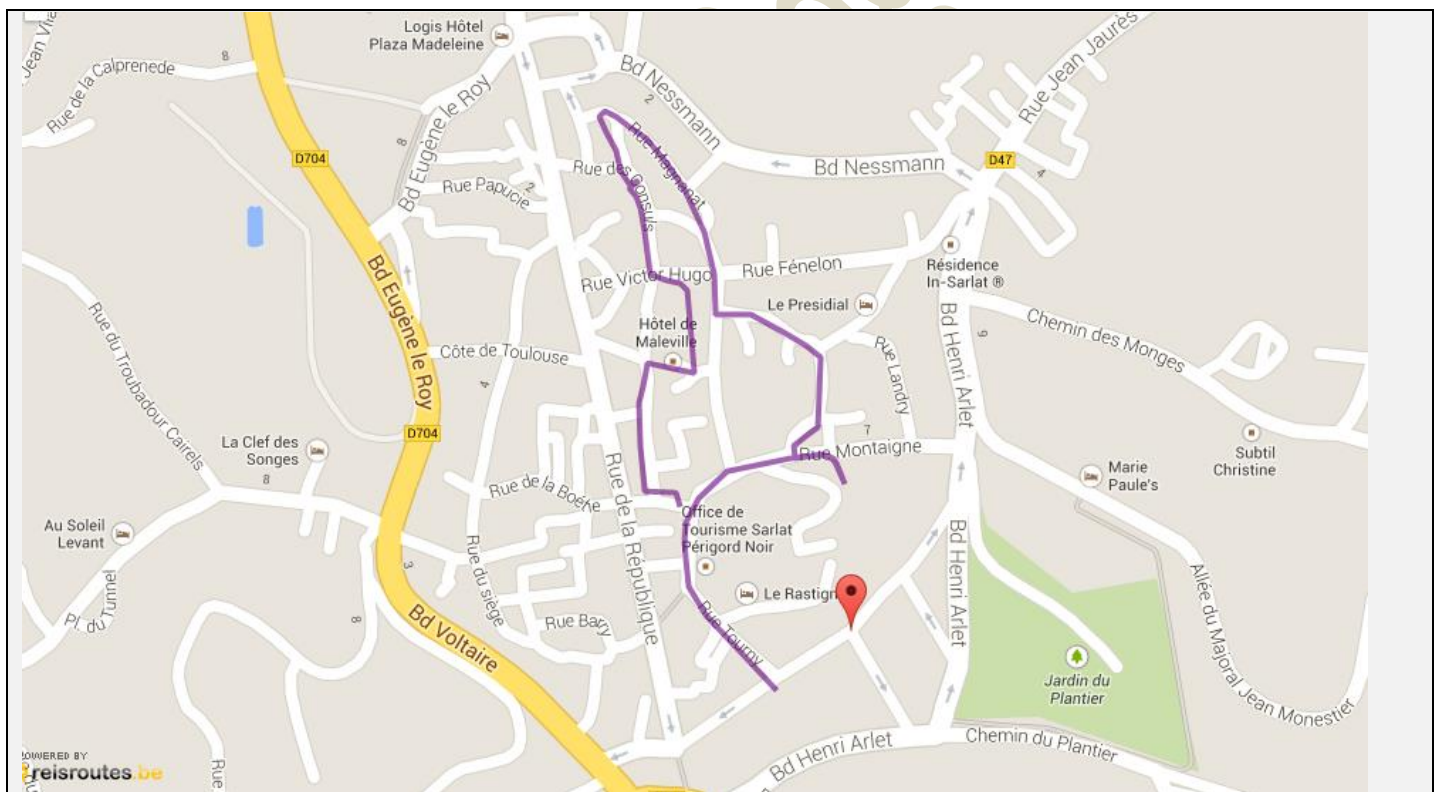
- en juillet et août tous les jours à 22h

- en septembre à 21h tous les jours sauf le lundi.

Durée : 1H30. Départ et billetterie à l'Office de Tourisme de Sarlat Périgord Noir.

Période d'ouverture Du 01/06/2012 au 30/09/2012 Tarif adulte : 5.50 euro

Sarlat-la-Canéda is prachtig voor een wandeling. Je start in de winkelstraat en daar zal je al merken dat Sarlat de hoofdstad is van de foie gras. Wandel je door de eerste bocht krijg je al de eerste verrassing: het maison Boétie, de kathedraal en een zeer eigenaardige toren in de vorm van een lantaarn. Je wandelt langs prachtig gerestaureerde herenhuizen, een kerk die omgebouwd is tot een overdekte markt, een bizarre bron, een monument met ganzen en dan de talloze zonnige en romantische terrasjes

Stadswandelroute: SARLAT-LA-CANÉDA

Bron : Euroreizen.be en Reisroutes.be,

Sarlat-la-Canéda, een stortvloed aan verrassingen

De oorsprong van Sarlat-la-Canéda situeert zich bij een benedictijnenabdij waar rond de 9de eeuw zich een dorpje ontwikkelde en haar belangrijkste bloeiperiode kende tussen de 12de en de 14de eeuw. Vandaag is het een aangenaam plaatsje waar smalle straten en steegjes afwisselen met wat ruimere pleinen met aangename terrasjes. De mooiste pleinen zijn de "Place de la Liberté" met zijn okerkleurige gevels en de "Place André Malraux" met zijn eeuwenoude huizen. Ook de "Cathédrale Saint-Sacerdos" en

haar omgeving is een bezoekje waard. We brengen je naar al die oudere huizen en leuke plekjes. Maar van bij de start zal je merken dat je in de stad van de foie gras bent aangekomen!

- Afstand: 1 km
- Vertrek : Place de la Grande Rigaudie
- Einde: Place du Peyrou
- Aard: stadswandeling
- Wegdek: verharde wegen
- Reliëf: lichte hellingen
- Toegankelijk voor rolwagens: neen
- Bewegwijzering: geen
- Deze route op je smartphone: <http://m.reisroutes.be/245>
- Op de marktdagen, woensdag- (voedingswaren) en op zaterdagvoormiddag (algemene markt), kan je er werkelijk op de koppen lopen. Wil je rustig van dit stadje genieten dan zijn de zomermaanden te mijden.
- Toeristische dienst: www.sarlat-tourisme.com

Parking Place de la Grande Rigaudie

Als je de pijlen volgt naar het centrum zal je ook wegwijzers zien naar 'Parking Grande Rigaudie'. Op het einde moet je rond het Justitiepaleis draaien. Het lijkt vreemd maar als je om de hoek kijkt zie je de parking. Het is een betalende parking.

Gratis parkings (onder voorbehoud) zijn er in de Chemin du Plantier, op een boogscheut van de betalende parking en de startplaats van de wandeling (zie ook 'P' op de routekaart). Die parking staat wel snel vol en is vooral voor de vroege vogels. Nog gratis parkings zijn er verder weg op de Place de la Libération en in de Av. du Général de Gaulle.

Openbare toiletten zijn er aan het Office du Tourisme (meestal gesloten en moet je de sleutel vragen bij de toeristische dienst).

TIP: Vooral 's avonds kan je in dit stadje genieten van een dwaaltocht door met gaslantaarns verlichte straten. Het is rijk aan hôtels (patriciërshuizen), vakwerkhuisen, trapstraatjes, en sfeervolle pleintjes. De toeristische dienst werkte een gamma van rondleidingen uit: dag- en avondrondleidingen, verhaal- en gekostumeerde wandelingen.

Niet te missen: in een glazen liftkooi stappen in de toren van de voormalige Eglise Sainte-Marie (nu overdekte markt); de hydraulische lift stijgt boven de opengemaakte toren uit en biedt gedurende 12 minuten een prachtig panorama van de stad en de omgeving. Vanop de grond biedt zulke lift ook geen visuele pollutie van de kerktoren.

> Legende: = wegwijzer = bezienswaardigheid

ROUTEBSCHRIJVING

Op de parking staat het standbeeld van 'de la Boétie'. Antoine de la Boétie was een luitenant van de plaatselijke gezagsdragers. Hij had een uitgebreide en invloedrijke kennissenkring maar stierf zeer jong. Zijn zoon Etienne de la Boétie verwierf nog meer bekendheid doordat hij gedichten schreef naast zijn politiek werk als bemiddelaar en raadgever. Doch ook hij stierf jong op 33-jarige leeftijd (1530-1563). Vanop de parking (Place de la Grande Rigaudie) ga je de winkelstraat Rue Tourny in. De winkels met foie gras zijn niet te tellen. Je volgt de bocht mee naar rechts en dan zie je de toeristische dienst aan de rechterkant. Daar kan je een gratis stadsplan krijgen. De toeristische dienst is nu gehuisvest in het vroegere bisschoppelijk paleis.

Zo'n 50 meter verder heb je aan je rechterhand de kathedraal en recht voor je het Maison de la Boétie.

Kathedraal Saint-Sacerdos

De kathedraal bevat nog delen die gebouwd werden in de 12de eeuw (laagste deel van de klokkentoren) en de 14de eeuw (kooromgengang). De reden voor de bouw van een grotere kerk kwam er doordat Sarlat een bisdom werd. In het begin van de 16de eeuw de kerk nog uitbreiden en sommige oude delen bleven bewaard. De bouw heeft bijna 200 jaar geduurd. Opvallend is de grote ruimte in het midden wat niet evident was voor die periode. Naast een aantal kunstwerken is het orgel zowat het belangrijkste bezit van de kathedraal. Het werd gebouwd door de bekende Franse orgelbouwer Lépine in de 18de eeuw.

Maison de la Boétie

Dit huis werd gebouwd door Antoine de la Boétie in het begin van de 16de eeuw. Hier werd zijn bekende zoon Etienne geboren. Sarlat staat volgebouwd met prachtige herenhuizen maar dit beschouwd men als het belangrijkste. Het huis kan niet bezocht worden, net zoals de andere statige woningen in Sarlat. Op het einde van de wandeling komen we via de boog van het Maison de la Boétie terug op dit plein.

Wandel rond de kerk mee en al gauw zal je recht voor je een heel eigenaardig gebouw zien met een kegelvormig dak. Dat is de Lanterne des morts.

Om dit te bereiken moet je de straat recht voor je nemen (dus niet de zijkant van de kerk), de rue Montaigne, daarin ligt een zijstraatje die je direct bij de Lanterne brengt. Daarna keer je even op je stappen terug en in de rue Montaigne neem je de rue d'Albusse.

Lanterne des morts

Wat de functie van deze 12de eeuwse toren was weet men niet. Feit is dat geen mens in de bovenste kamer kan komen omdat de opening te klein is. Doch sommige bronnen beweren dat daar alleen een lamp stond om via de openingen op de zijkant de reizigers te tonen naar waar ze moesten lopen, of waar ze zeker niet moesten komen (begraafplaats). Dus een soort vuurtoren avant la lettre. Een andere verklaring is dat men in de regio graag een brandende kaars plaatste bij de grafzerk van een geliefde. Doch dit was nogal gevaarlijk voor brand. Dus bouwde men een stenen kaars ... Wellicht kan jij ook nog wel iets verzinnen? Met andere woorden met weet het niet.

De vele mooi gerestaureerde herenwoningen zullen je wellicht al opgevallen zijn. Deze op de hoek met de rue du Présidial, het Hôtel de Grézel (15de eeuw) straalt de rijkdom uit van weleer. Je volgt in de rue de la Salamandre om aan het Hôtel de Ville op de Place de la Liberté te belanden.

Place de la Liberté

Het stadhuis (Hôtel de Ville) dateert van de 17de eeuw. Maar het meest eigenaardige gebouw is de oude kerk Sainte-Marie. Deze is nu in gebruik als overdekte markt. Na de Franse Revolutie werd ze nooit meer gebruikt als kerkgebouw en ze kreeg allerlei functies. Het stadsbestuur gaf een architect de opdracht om er iets moois van te maken en hij plaatste ondermeer die zware opvallende deuren. Of je het nu graag ziet of niet, opvallen doet het wel. De markt is bijna alle dagen open en je kan er vooral afgeleide producten van de ganzen kopen (foie gras, confit de canard ...) en groenten, fruit.

Met het stadhuis aan je rechterhand op de Place de la Liberté zie je recht voor je een straatje met trappen (rue Magnanat). Neem deze trappen met bovenaan een klein beeldje en op die plaats heb je links een zicht op het plein van de ganzen met hun monumentje. Daar komen we straks nog langs.

Na een korte afdaling ga je volledig links meedraaien door een smal straatje. Je wandelt nu naar de Place du Marché aux Oies maar eerst kom je nog langs een klein straatje dat je naar een fontein brengt.

Fontaine Sainte-Marie

Deze fontein draagt dezelfde naam als de kerk die nu dienst doet als overdekte markt. Deze bron werd gebruikt vanaf de 12de eeuw maar moest na 600 jaar ingebouwd worden doordat het water besmet geraakte. Ze in metselen was de enige manier om duidelijk te maken dat het verboden was er van te drinken. Pas in 1970 werd ze opnieuw vrij gemaakt maar ook nu nog is het water niet drinkbaar!

Op de Place du Marché aux Oies (Ganzenplein) heb je naast het monument met de ganzen ook nog de toegang tot het Manoir de Gisson en de overdekte markt in de Eglise Sainte-Marie. Zie onze tip op bladzijde 2 i.v.m. de glazen lift.

Manoir de Gisson

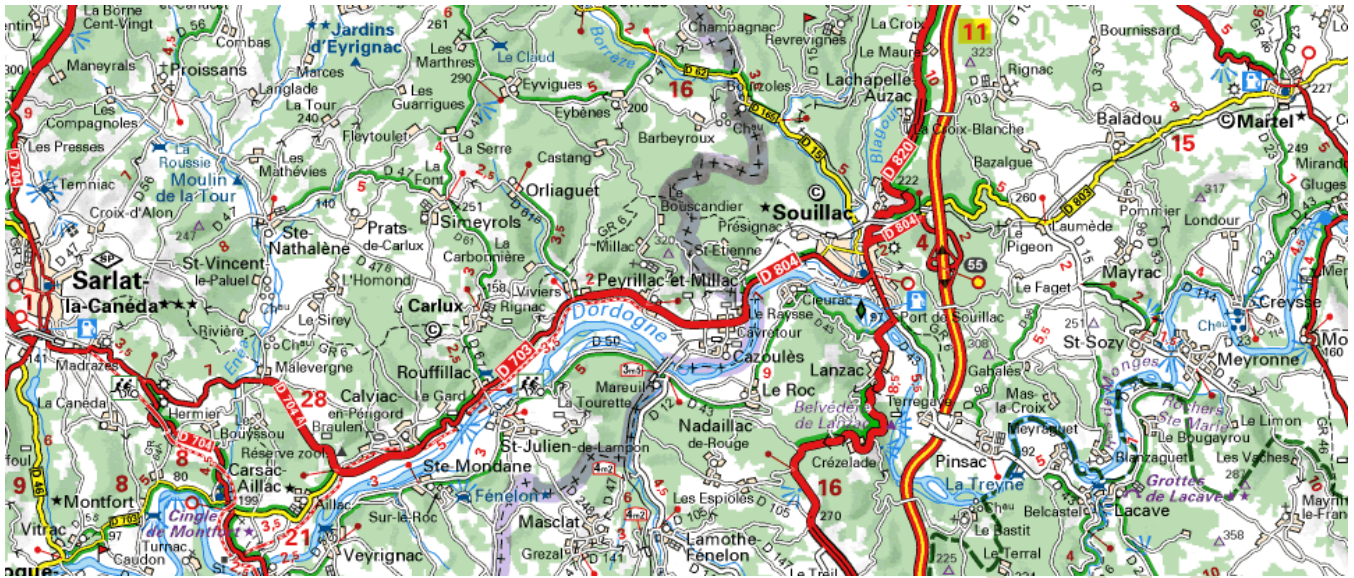
Dit is een museum waarvan de toegang zich bevindt op het Ganzenplein (Place du Marché aux Oies). Enerzijds maak je hier kennis met de luxe die er in al die oude herenhuizen aanwezig is en anderzijds is er een tentoonstellingsruimte. Bij ons bezoek was dit over de justitie in de middeleeuwen, m.a.w. enorm veel marteltuigen. Kijk op hun website voor meer info over tentoonstelling en openingsuren. Het loont echt de moeite en de informatie is ook in het Nederlands beschikbaar. Meer info op www.manoirdegisson.com Je gaat rechtdoor en zo blijft die vroegere kerk links van jou en dan onmiddellijk naar links om terug op de Place de la Liberté aan te komen. Je volgt nu rechts op het plein tot op het einde in de rechterhoek (punt 6 op de kaart).

In die hoek, de Place Lucien de Maleville, ligt het Hôtel de Maleville. Neem de passage links van de ingang van dit huis: rue du Minage. Op het einde ga je naar links in de rue de la République. Aan het eerstvolgend pleintje (Place André Malraux) ga je linksaf en op het einde neem je de passage rechts. Je wandelt dan onder het Maison de la Boétie door om aan de kathedraal te eindigen met deze wandelroute.

Zaterdagvoormiddag 13 september keren we nog een keertje terug, voor de markt: uitgestrekt en derhalve vermoeiend doorheen heel het oude centrum . We kopen een kip en gebakken patatjes voor we naar de camping terugkeren, met een paar glazen wijn erbij om alles door te spoelen. We besteden de rest van de dag aan rusten en een beetje voorbereidingen lezen voor de komende week.

We hebben nog ergens een folder gevonden over een "toeristisch antiek stoomtreintje" in de buurt, en besluiten om daar nog eerst naartoe te trekken.

Zondag 14 september gaat het dan ook richting **Martel**. Waar we eerst nog lozen.

Overnachten mag je er niet meer op de oude CP. En op de parking voor het treintje mag je enkel parkeren, ook niet overnachten. We worden verwezen naar de andere kant van het dorp, naar Parking Monti, schuin tegenover de camping, waar een nieuwe grote CP wordt aangelegd langs de D23. De loosplaats blijft voorlopig op de oude plek, dixit de jongedame van de "tourist office"

Martel treintje (N:44,93377, O: 1,60923), **slapen in Martel**. **Parking Monti**: N: 44,93961, O: 1,60835

Het treintje op zondagnamiddag is leuk, en het dorp heeft blijkbaar een mooi oud centrum. Dat gaan we wel op maandagmorgen nog verkennen.

Stoomtrein "Le Truffadou" Martel

"Le Truffadou"

De stoomtrein van Martel, ook wel trein van de Haut-Quercy genoemd is voor u en uw kinderen een echte aanrader. Het ligt niet al te ver bij uw vakantiehuis vandaan. Het is een trein in open wagons die geduwd en getrokken wordt door echte gerestaureerde stoomlocomotieven.

De trein wordt "Le Truffadou" genoemd omdat oorspronkelijk over deze spoorlijn de truffels werden vervoerd.

Bij mooie vergezichten stopt de trein om te genieten van het prachtige uitzicht over de vallei van de

Dordogne. Vooral in de tunnels en bij steile afgronden is het spannend! Na de rit kunt u in een oude coupé van de Trans Europe Express nog een drankje nemen.

Le Chemin de Fer Touristique du Haut Quercy (CFTHQ) vous souhaite la bienvenue et vous accueille dans son hall voyageurs, où vous pourrez vous rafraîchir, vous ravitailler et acheter les billets pour un parcours sur sa merveilleuse ligne.

Le CFTHQ est une association à but non lucratif du type Loi 1901. Elle a 5 salariés permanents et environ 200 membres. Créée en 1991, ses objectifs sont la sauvegarde et l'exploitation touristique de la ligne de Martel à St-Denis-Lès-Martel, et la remise en état de matériel ferroviaire.

Cette partie de l'ancienne ligne de Bordeaux à Aurillac fut construite entre 1880 et 1884 et mise en service en 1889. Avec sa mise en service, cette ligne concurrença le trafic des "gabares" sur la "Rivière Espérance".

Déférée en 1917 par les Américains venus en renfort pour la "Grande Guerre", la ligne fut rouverte en 1918 avec du rail venu par bateaux des Amériques.

Pendant la période entre les deux guerres, la ligne servait au transport des truffes du marché de Martel, l'un des plus importants de France. Le nom de "Truffadou" vient de là.

L'exploitation de la ligne fut arrêtée en 1980, et en 1991 un groupe de passionnés bénévoles, désireux de préserver ce "chef d'oeuvre", créa une association qui, après des années de travail, rouvrit de nouveau la ligne en 1997. La partie de la ligne qui nous intéresse est taillée dans la falaise de Mirandol, surplombant la Dordogne de 80 m.

Le financement de l'Association est essentiellement réalisé par :

billetterie - voyageurs ;
vente de souvenirs et boissons en boutique.

L'Association a créé la SCI CFDM, propriétaire de 8 km de ligne, et exploite 6,5 km avec du matériel dont elle est propriétaire. Elle est donc responsable de l'entretien de la ligne entre Martel et St-Denis-lès-Martel et de la mise aux normes de sécurité du matériel roulant. Les travaux de voie ou d'entretien du matériel sont réalisés par les salariés, avec l'appui des membres de l'Association.

Merci de nous aider et à bientôt sur la ligne !

Informations générales

Trains Départ devant le hall d'accueil ; accès, services et voiture aménagée pour personnes handicapés ; voyage commenté - durée du voyage environ 1 heure ; billets vendus avant le départ ; réservation possible seulement pour les groupes (plus de 25 personnes) ; trains supplémentaires : voir ici ; renseignements ou réservations, voir sous "Contacts" ; le programme peut être modifié pour des raisons techniques ou de météo.

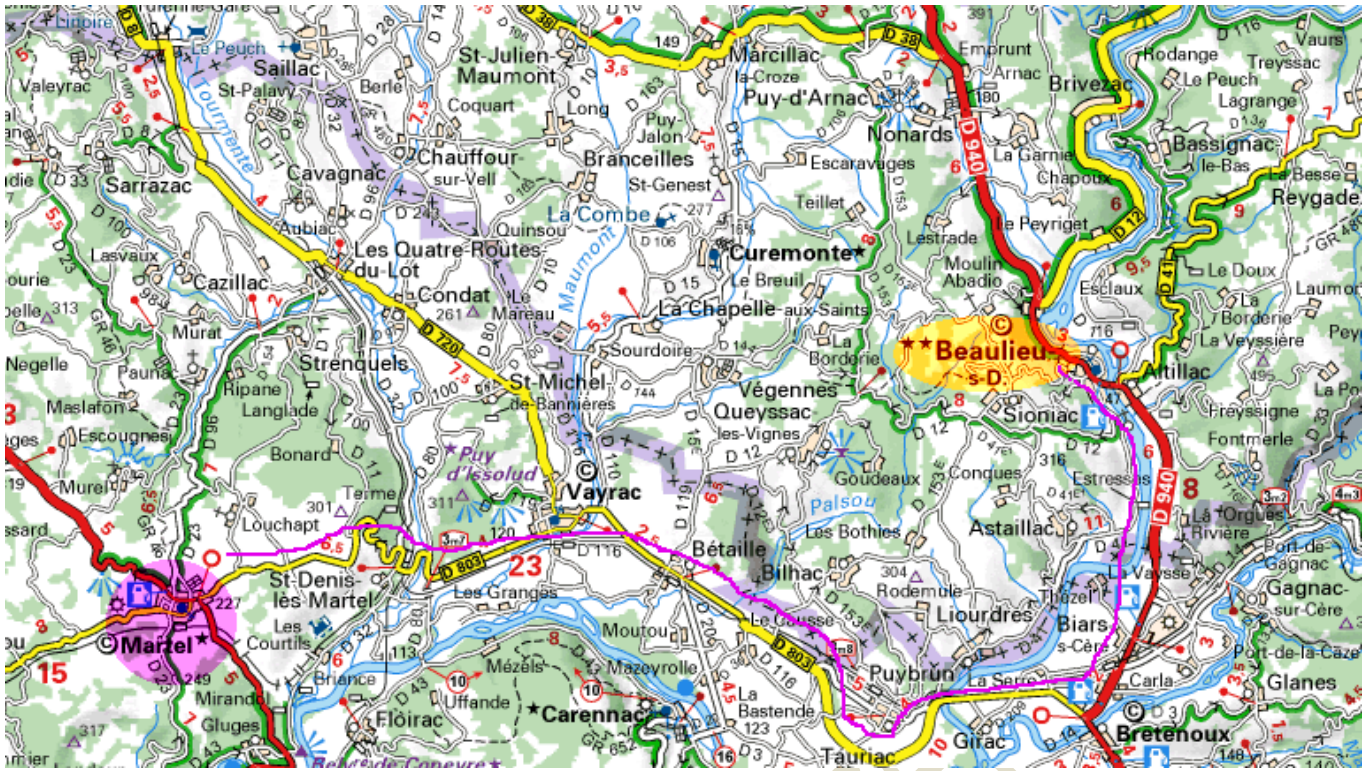
Tarifs

Tous les tarifs s'entendent pour un parcours complet (aller et retour) ; les enfants de moins de quatre ans voyagent gratuitement, mais en cas d'affluence les parents sont priés de les prendre sur les genoux ; les animaux sont autorisés ; la gratuité pour moins de 4 ans n'est pas prise en compte pour le calcul du tarif groupe enfants ; trains spéciaux pour les groupes sur réservation, voir sous "Contacts", se renseigner au +33 (0) 5 65 37 35 81 ou écrire à cftfq@wanadoo.fr .

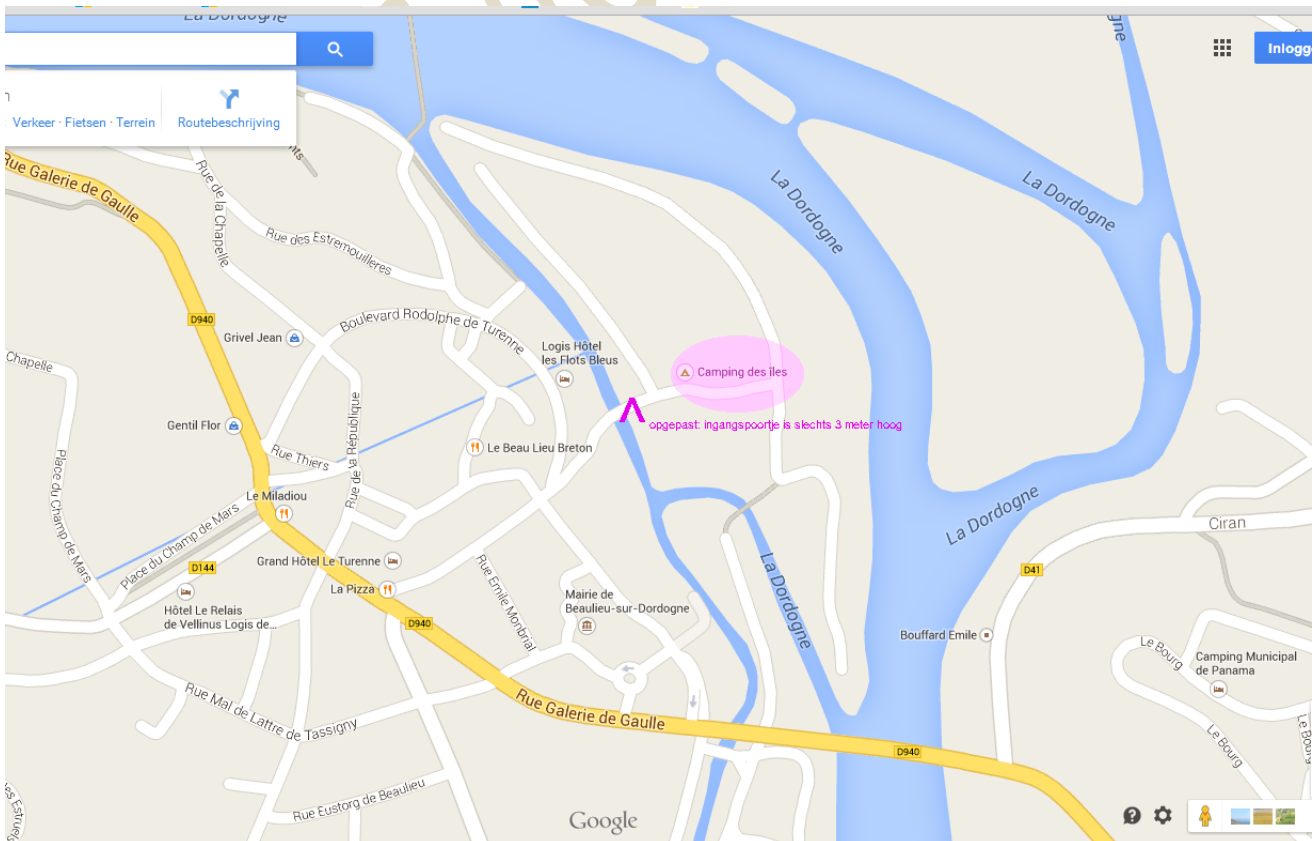
Musée Ouvert, entrée € 1.00 – gratuit jusqu'à 12 ans.

Maandag 15 september 2014: na de verkenning van Martel rijden we richting **Beaulieu**.

Beaulieu

We verkiezen de camping , (N: , O: ..) met acsi kaart slechts 12 euro per nacht, alles incl...Er zou ook een CP zijn volgens camperplaatsen .nl, maar er heeft nog niemand commentaar over gepost...(intussen wel dus, maar negatief...)

Camping des Îles * Boulevard Rodolphe de Turenne 19120 Beaulieu sur Dordogne
05 55 91 02 65 GPS : N44° 58' 46" E 01° 50' 26"**

de abdijkerk Saint-Pierre, een bedevaartsoord, heeft o.a. een prachtig uitgewerkt romaans timpaan.

de kapel des Pénitents, aan de oever van de Dordogne, heeft een mooie clocher-mur.[1] Omdat de abdijkerk voorbehouden was aan geestelijken en pelgrims moesten de gelovige inwoners van Beaulieu naar deze kapel gaan om de diensten bij te wonen.

het kasteel d'Estresse.

de **middeleeuwse binnenstad** waarvan de straatjes naar het kerkplein leiden. **Het huis 'dite renaissance'** is er één van de mooiste huizen en heeft een rijke bewerkte gevel.

Beaulieu ligt op de rechteroever van de Dordogne en is bekend om zijn mooie Romaanse kerk en zijn voormalig Benedictijnenklooster.

De oude stad ligt vlakbij de kerk. Het is een doolhof van smalle straatjes met oude huizen. In de Rue Ste-Catharine staat een mooie 16e eeuwse toren met schelpversiering. Op de Place de la Bridolle vindt men tegenover het westportaal van de kerk een fraai huis uit de Renaissance, versierd met beelden en medaillons dat het huis van Adam en Eva wordt genoemd.

De 12e eeuwse Eglise St. Pierre, een abdijkerk, die wat de architectuur betreft zowel invloeden uit de Limousin als uit het zuidwesten heeft ondergaan, was vroeger een beroemd bedevaartsoord.

De kerk is aan de buitenkant opgetrokken uit zandsteen. Als eerste werden het koor, transepten de oostelijke travee van het schip gebouwd, ongeveer tussen 1100 en 1140. Halverwege de 12e eeuw ging men door met het bouwen van de zuidkant van de kerk. Weer later werd ook de westzijde verder uitgebouwd en versierd. Door de grote verschillen in tijd dat er aan deze kerk gebouwd werd zijn er vele verschillen in bouwstijl en versiering terug te vinden. Zo is aan de ene kant van de kerk de decoratie zeer eenvoudig te noemen terwijl die aan de zuidkant vol pracht en praal is. Een aparte ervaring om te aanschouwen

Beaulieu-sur-Dordogne is ook voor velen de aankomst plaats wanneer men gaat kano varen over de Dordogne. Men komt hier aan na een 20 kilometer lange kano tocht. Het is leuk om dan vervolgens nog even Beaulieu te verkennen, mits de krachten nog niet op zijn na het vele peddelen. Er zijn op het dorpsplein verschillende leuke terrasjes te vinden om weer op krachten te komen.

Dinsdag 16 september 2014: Naar huis toe, met de N 940

Als tussenstop gaan we langs in Briare..

Josefien wil ons weer langs alle onmogelijke weggeltjes tot daar brengen, maar we stippelen zelf een "grote baan" uit via hoofdzakelijk de N940 of D940, zowat rechtoe-rechtaan.

Het is al 19u als we aankomen. Er zijn nog een paar plaatsen vrij, en nadat we ons geïnstalleerd hebben gaan we nog een kijkje nemen rond de brug over het kanaal.

Sitecode - 6735 **Frankrijk - Centre O [18-28-45]** Gewijzigd: 05/09/2014

Briare 45250 **7 Reacties / Beoordeling: 7.6**

CP **Aire Municipale** **Voeg reactie toe** **Toevoegen aan favorieten**

Rue des Vignes

Mix-parking

N 47.63194 E 2.73990 C

20

Onbekend

7-dagen

01/01-31/12

+33 2 38 37 15 16

mooie plaats aan de Loire en het kanaal - winkels dichtbij - betalen met bankkaart - stroom 1x op het servicestation

camper 0,- lozen 0,- water 2,- stroom 6,-/uur *2014

Gerelateerde links

- Plaats info
- Meteo
- Link naar GoogleMaps

Allart Geplaatst: 16-11-2014 - **Beoordeling: 5**
bij de lokale winkels als dank.

Reactie: Mooi, schoon, vlak terrein. Doe de boodschappen

P. De Vries Geplaatst: 19-10-2014 - **Beoordeling: 7**

Een goede plek te overnachten. Op sanitair zit maar 1 stroomaansluiting. Als de die zou willen gebruiken moet je dit met een bankkaart doen en een heeeel lang verlengsnoer hebben. Ook kost dit €2,- per 20 minuten. Als je op voorkeur electriciteit een camperplaats selecteert, dan kom je erg duur uit. Dorpje zelf is aardig met de kanaalbrug va Eiffel (de man van de Eiffeltoren).

Hapo Geplaatst: 11-10-2014 - **Beoordeling: 9**

Reactie: Deze stad is voor ons sinds vele jaren steeds weer een bezoekje waard. De stad en de camperplaats zijn altijd schoon en verzorgd. Aan te raden.

Briare zelf is niet de moeite qua monumenten maar is wel een mooi dorp voor wandelingen en fietstochtjes in de omgeving.

<http://www.briare-le-canal.com/>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Kanaalbrug_van_Briare

<http://www.tourisme-briare.com/>

Briare Le Canal, CP op N: 47,63194, O: 2,73990

De **kanaalbrug van Briare** (Frans: *Pont Canal de Briare*) maakt deel uit van het **Canal latéral à la Loire** en overbrugt de **Loire**. De kanaalbrug verving in 1896 een gevaarlijke rivierkruising.

Het ontbreken van de kanaalbrug was een belangrijke hinder voor de scheepvaart. Zij moesten het kanaal verlaten en via een **schutsluis** de Loire oversteken en na een kilometer weer door een sluis de weg door het kanaal vervolgen. De oversteek was niet zonder risico's en de wachttijden konden lang zijn. In 1880 werd een stoom**sleepboot** in dienst genomen die de oversteek vergemakkelijkte.

Aan het einde van de 19e eeuw was de metaalbewerkingstechnologie sterk verbeterd en een brug van **staal** was mogelijk. Tussen 1890 en 1897 werd gewerkt aan de kanaalbrug. **Gustave Eiffel** was verantwoordelijk voor het ontwerp van de 14 **brugpijlers**.

Het waterpeil in de kanaalbrug staat 2,2 meter hoog en schepen met een diepgang van 1,8 meter en een maximale breedte van zes meter kunnen er gebruik van maken. De breedte van de brug, inclusief de jaagpaden, is 11,6 meter en het geheel is ruim 660 meter lang. In de brug zitten op diverse plaatsen gaten die geopend kunnen worden om het water te verwijderen zodat onderhoud kan plaatsvinden.

Van 1896 tot 2003 was deze kanaalbrug de langste bevaarbare brug in de wereld tot de opening van de **Wasserstraßenkreuz Magdeburg**.

De brug is een beschermd monument sinds 1976.^[1]

Aux IVème et Vème siècles, BRIVODURUM, nom d'origine celtique, devient BRIERRE, puis BRIARRE et enfin BRIARE au fil du temps. La ville se développe, vivant de son commerce et de sa viticulture.

Les guerres de religions et celle d'Espagne terminées, HENRY IV et son ministre SULLY amorçent le relèvement de la France et dotent le pays de routes et de canaux afin d'approvisionner PARIS

La construction d'une voie d'eau navigable "Le canal de Loyre en Seine" est lancée en 1604. C'est l'ingénieur Hugues Cosnier qui en assure la réalisation. Après une période d'arrêt, à la mort de HENRI IV, les travaux sont repris sous LOUIS XIII et se terminent en 1642 grâce à l'apport de nouveaux capitaux par un groupe d'associés "Les seigneurs du canal de Loyre en Seine".

Longitude : 2, 7384375 Latitude : 47, 6381989

Cet ouvrage de 662,69 mètres dont 600 mètres au-dessus de la Loire a été construit par l'entreprise DAYDE et PILLE pour l'osature métallique, et par la Cie EIFFEL pour la maçonnerie.

Tous ces événements font la spécificité de BRIARE qui poursuit son essor et s'industrialise au 19ème siècle avec la création d'une manufacture de faïence fine (dite lithocérame) reprise après faillite par un ingénieur, Jean Félix BAPTEROSSES, qui en réoriente la production vers la fabrication de boutons, perles et mosaïques en émail, de renommée internationale.

Les transports fluviaux s'intensifient au XVIIIème siècle et en 1822, on envisage de relier la Loire au Rhône par la construction du canal latéral à la Loire ; creusé sous la Restauration. Mais le passage de la Loire par un système de halage est dangereux. La construction du PONT CANAL est décidée en 1894 pour s'achever en 1896.

L'ÉGLISE SAINT ÉTIENNE, magnifique édifice de style romano-byzantin, et inscrite à l'Inventaire des Monuments Historiques, doit son originalité aux émaux qui la décorent à l'extérieur et à l'intérieur, œuvre d'Eugène GRASSET.

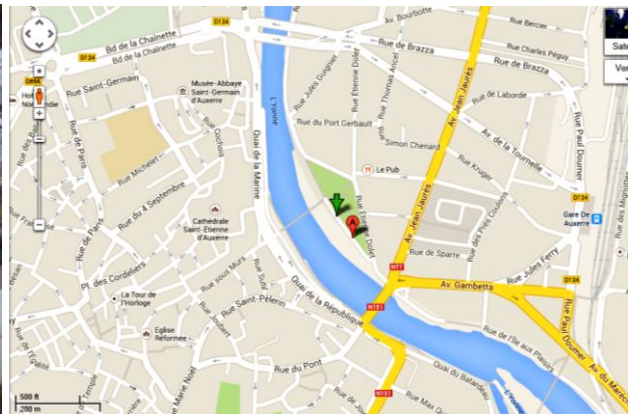
Longitude : 2,7388800

Latitude : 47,6328608

Van Briare gaat het naar onze laatste halte: Bezoek aan **Auxerre**, op de CP waar onze eerste stop van de reis was: gps 47,79769 /3,57693

CP Auxerre

We krijgen op de toerist office een kaart met een stadswandeling, Cadet Roussel genaamd, die ons langs de voornaamste monumenten brengt.. Het valt een beetje tegen, op de kathedraal na..

's Avonds pikken we nog een restaurantje mee aan de rivier..Varkenswangetjes is de hoofdsotel, lekker..Dat moeten we thuis ook eens een keertje maken

L'Abbaye Saint-Germain

Superbe et majestueuse sont deux qualificatifs très souvent donnés à cette abbaye, véritable bijou du patrimoine auxerrois, à découvrir impérativement.

Complexe monastique quasiment intact, l'Abbaye Saint-Germain existe depuis plus de 1000 ans. Les cryptes du IXe siècle, point d'orgue de la visite, sont ornées par les plus anciennes peintures murales découvertes en France à ce jour.

Depuis juin 1999, l'avant-nef de l'église abbatiale est ouverte au public. Les fouilles archéologiques

menées pendant 10 ans ont permis la mise à jour de vestiges (maçonneries et sarcophages) des VIe, VIIe et IXe siècles.

Ne manquez pas la salle du chapitre (XIIe siècle), le cellier (XIVe siècle), le cloître (XVIIe siècle) et en quittant l'Abbaye, admirez la Tour Saint-Jean (XIIe siècle) et son imposante flèche de pierre à huit pans convexes.

L'abbaye est située place Saint-Germain à Auxerre.

Elle est en partie accessible aux personnes en fauteuil roulant (cloître, église, salle capitulaire, salle médiévale, toilettes). Contacter au préalable le 03 86 18 02 90 en semaine et le 03 86 18 02 98 le week end.

Horaires d'ouverture

L'abbaye est ouverte tous les jours sauf le mardi et certains jours fériés (1er et 8 mai, 1er et 11 novembre, du 25 décembre au 1er janvier inclus). Du 1er mai au 30 septembre de 9h45 à 18h45. Visites guidées de la crypte : 10h, 11h, 12h, 13h45, 14h45, 15h45, 16h45, 17h45. Du 1er octobre au 30 avril : de 10 à 12h et de 14 à 17h. Visites guidées de la crypte : 10h, 11h, 14h, 15h et 16h.

Tarifs

Tarifs pour la visite guidée de la crypte : 6 € adultes, 4 € tarif réduit (carte Auxerre privilèges, RSA et groupes de plus de 20 personnes).

Gratuit jusqu'à 16 ans et pour les étudiants de moins de 26 ans munis d'un justificatif.

La Cathédrale Saint-Etienne

Modèle d'élégance de style gothique, la cathédrale possède des portails aux bas reliefs remarquables. Les verrières du chœur et du transept confèrent une tonalité particulière aux espaces intérieurs et constituent un des plus beaux ensembles de vitraux conservés en France.

Ne manquez les cryptes du XIe siècle, vestiges de la cathédrale romane, célèbres pour leur très rare peinture murale du "Christ à cheval". Le trésor, constitué de précieux objets du culte (émaux du XIIIe siècle, miniatures et manuscrits anciens) mérite également un détour.

La cathédrale est située place Saint-Etienne à Auxerre.

Renseignements : Le trésor de la cathédrale : 03 86 51 29 20

www.cathedrale-auxerre.com

Horaires d'ouverture : La cathédrale est ouverte toute l'année.

De mi-novembre à mi-mars : de 7h30 à 17h30 du lundi au samedi et de 8h30 à 17h30 le dimanche.

De mi-mars à fin mi-novembre : de 7h30 à 19h du lundi au samedi et de 8h30 à 19h le dimanche.

La crypte et le trésor sont ouverts de novembre à mi-mars de 10h à 17h du lundi au samedi, fermé le dimanche.

De mi-mars à fin octobre de 9h à 18h du lundi au samedi et de 14h à 18h le dimanche.

Tarifs d'entrée : Crypte et trésor : 4.90 € (crypte+trésor), 3 € (crypte), 1.90 € (trésor). Gratuit pour les moins de 12 ans. Tarif réduit à 2.50 € (crypte+trésor) avec le passeport Auxerre privilèges et pour les groupes de plus de 20 personnes.

La Tour de l'Horloge

Construite au XVe siècle, la Tour de l'Horloge marque le cœur du secteur piétonnier. Elle a d'abord été utilisée comme prison comtale puis transformée en horloge en 1483 puis en beffroi. Détruite par un incendie en 1825, elle a été reconstruite par un architecte français de 1891 à 1893. Appuyée à la Tour, une chambre contient le mécanisme de l'Horloge installée par les bourgeois d'Auxerre au XVe siècle. La particularité de l'Horloge provient de ses deux aiguilles. Distinctes l'une de l'autre par le soleil ou la lune visibles à leur extrémité, elles indiquent les mouvements solaires ou lunaires.

Près de la tour se trouvait la maison d'un huissier rendu célèbre par une comptine chantée dans toutes les écoles de France : Guillaume Roussel, plus connu sous le nom de **Cadet Roussel**.

Pour information, la Tour de l'Horloge ne se visite pas de l'intérieur.
La Tour de l'Horloge est située place de l'Hôtel de Ville à Auxerre

We zijn 's morgens vroeg al op de baan voor het laatste stukje huistoe..
En kunnen beginnen denken aan d evolvende trip.. richting Moezelfeesten..

Zondag: 31/8 - Donderdag 18/9 .. 1.905,8 km